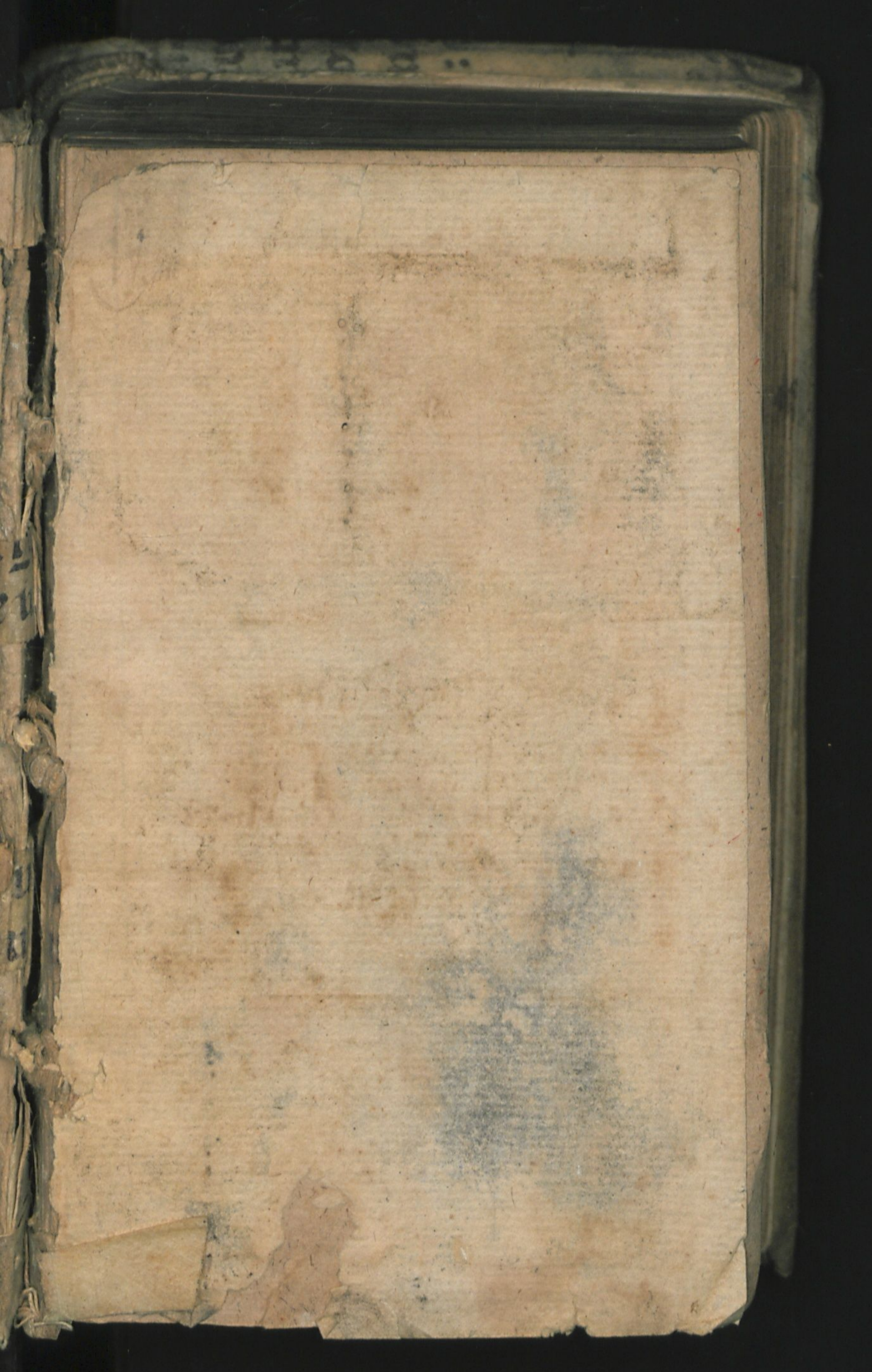


A, 121



EDVCATIO
PVERILIS
Linguae Græcæ.

FABELLÆ QVÆDAM
Æsopi Græcæ, ad puerilem educa-
tionem in Gymnasio Argentora-
tensi selectæ.



LIPSIAE EXCVDEBAT
Abraham Lamberg.

Anno M. DCII.

KÖN. PR. ER.
UNIVERS.
ZV HALLE.

CAPVT I
DE LITERIS.

Apud Græcos literæ sunt viginti
quatuor, α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π
ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Ex his vocales sunt septem.

α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Consonantes reliquæ septendecim,
β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ.

DIVISIO VOCALIVM.

Vocalium alia longæ sunt, alia breues,
alia ancipites.

Longæ, Breues, Ancipites,

η, ω

ε, θ,

α, ι, υ.

DE DIPHTHONGIS.

Ex vocalibus fiunt diphthongi propriae
& impropriae.

Propriae { αε, αυ, ει, ευ, οι, ου.
[α, αφ ι εφ ι υ.

Impropriae { α, η, ω, υι, ηυ, ωυ.
[α, ε, ο, γ, ιφ, οφ.

DIVISIO CONSONANTIVM.

Ex consonantibus alia sunt semiuocales, alia mutæ.

Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.
Quarum ζ, ξ, ψ duplices sunt, λ, μ, ν, ρ immutabiles & liquidæ dicuntur.

Mutæ sunt nouem, β, γ, δ, π, κ, τ, θ, φ, χ. Quarum tres quidem sunt tenues, π, κ, τ. Tres verò aspiratæ, φ, χ, θ. Mediæ autem, β, γ, δ.

Mutarum ordo
 { Tenues, π, κ, τ.
 { Mediæ, β, δ, γ.
 { Aspiratæ, φ, χ, θ.

CAPVT II.

DE ARTICULO.

Partes orationis sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Aduerbum, Participium, Coniunctio, Præpositio.

Numeri tres: Singularis, Dualis, & Pluralis.

Casus quatuor: Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus & Accusatiuus, Ablatiuo Græci carent.

Articu-

Articulus alius est præpositivus, alius
subiunctivus.

PRÆPOSITIVVS MASCV-
LINVS.

Nominativus	ὁ
Genitivus	τοῦ
Dativus	τῷ
Accusativus	τόν.

Vocativus in tota hac parte orationis
desideratur: Vt in loco eius ad-
verbio vocandi ὦ.

Dualis numerus.

Nominativus & Accusativus	τῶ
Genitivus & Dativus	τοῖν.

Pluralis numerus.

Nominativus	οἱ
Genitivus	τῶν.
Dativus	τοῖς
Accusativus	τούς.

PRÆPOSITIVVS FOE-
MINIVS.

Singularis numerus.

Nominativus	ἡ
Genitivus	τῆς

A 3

Dati-

Datiuus	τῷ
Accusatiuus	τῷ.
Dualis numerus.	
Nominatiuus & Accusatiuus	τῶ
Genitiuus & Datiuus	τῶν.
Pluralis numerus.	
Nominatiuus	αἱ
Genitiuus	τῶν
Datiuus	ταῖς
Accusatiuus	τάς.

PRÆPOSITIIVS NEV-
TRIVS GENERIS.

Singularis numerus.

Nominatiuus	τὸ
Genitiuus	τοῦ
Datiuus	τῷ
Accusatiuus	τὸ.

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	τῶ
Genitiuus & Datiuus	τοῖν

Plura

Pluralis numerus.

Nominatiuus	τὰ
Genitiuus	τῶν.
Datiuus	τοῖς
Accusatiuus	τὰ.

POSTPOSITIVI ARTICVLI
inflexio in Masculino genere.

Singularis numerus.

ὁς, οὗ, ὦ, οὔ.

Dualis numerus.

ὧ, οἷν.

Pluralis numerus.

οἱ, ὧν, οἷς, οὔς.

GENVS FOEMININVM.

Singularis numerus.

ἡ, ἡς, ἥ, ἡν.

Dualis numerus.

αἶ, αἶν.

Pluralis numerus.

αἶ, ῶν, αἶς, αἶς.

GENVS NEVTRVM.

Singularis numerus.

ὁ, οὔ, ὦ, ὁ.

Dualis numerus.

ὧ, οἷν.

A 4

Plura-



Pluralis numerus.

ᾶς

ῶν

οῖς

ᾶς

CAPVT III.
DE NOMINE.

Inflexiones nominum sunt quinque:
quarum quatuor priores dicuntur parisyl-
labicae, quod in his obliqui non excedant
rectum numero syllabarum, vt ὁ λόγος, ἡ
λόγος. Quinta verò est imparisyllabica, vbi
in obliquis excrescit numerus syllabarum,
vt ὁ κόραξ, κόρακος.

TERMINATIONES
Declinationum sunt hæ:

Primæ ῶς.

ῶν.

Secundæ ῶς.

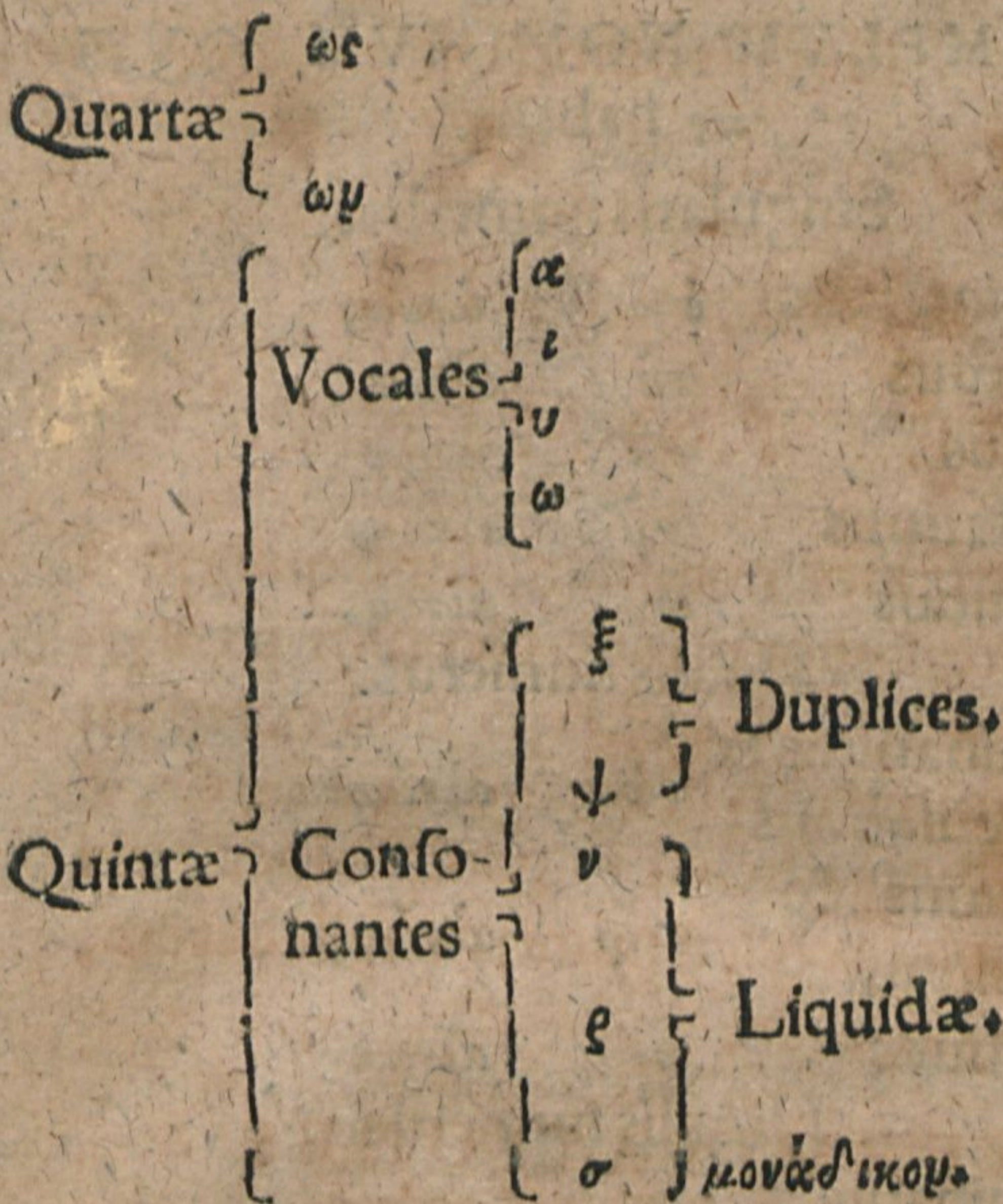
ῶν.

Tertiæ ῶς.

ῶν.

ῶν.

Quartæ



PRIMA DECLINATIO.

Nominatiuus singularis habet ας vel υς : suntq; nomina huius declinationis masculini generis.

Genitiuus ᾶ.

Datiuus abiecta σ nominatiui, & subscripto iota ultimæ vocali, α, η.

Accusatiuus mutato σ recti in υ

Vocatiuus abiecto σ recti.

In duali & in plurali numero sequuntur articulum foeminini generis.

A 5

Exem-

EXEMPLVM NOMINVM QVÆ
 æs habent.

Singularis numerus.

Nominatiuus	ὁ	ἀνίας
Genitiuus	τοῦ	ἀνίης
Datiuus	τῷ	ἀνίᾳ
Accusatiuus	τὸν	ἀνίην
Vocatiuus	ὦ	ἀνίε.

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	τῶ	ἀνίαι
Genitiuus & Datiuus	τοῖν	ἀνίαιν
Vocatiuus	ὦ	ἀνίαι.

Pluralis numerus.

Nominatiuus	οἱ	ἀνίαι
Genitiuus	τῶν	ἀνίων
Datiuus	τοῖς	ἀνίαις
Accusatiuus	τούς	ἀνίαις
Vocatiuus	ὦ	ἀνίαι.

EXEMPLVM NOMINVM IN ης.

Nominatiuus	ὁ	χύσις
Genitiuus	τοῦ	χύσις
Datiuus	τῷ	χύσῃ
Accusatiuus	τὸν	χύσιον
Vocatiuus	ὦ	χύσι.

Dualis

	Dualis numerus.	
Nominatiuus &	τῶ	χύσε
Accusatiuus		
Genitiuus &	τοῖν	χύσαιν
Datiuus		
Vocatiuus	ῶ	χύσα.
	Pluralis numerus.	
Nominatiuus	οἱ	χύσαι
Genitiuus	τῶν	χυσῶν
Datiuus	τοῖς	χύσαις
Accusatiuus	τάς	χύσας
Vocatiuus	ῶ	χύσαι.

SECUNDA DECLINATIO.

Nominatiuus singularis desinit in *a* vel in *y*: suntq; omnia foeminina.

Genitiuus in *ης*.

Datiuus in *η*

Accusatiuus in *ν*, cum vocali recti.

Vocatiuus in vocalem recti.

In duali & plurali numero sequuntur etiam articulum foeminini generis.

EXCEPTIO.

Nomina desinentia in *a* purum, hoc est, quod subsequitur vocalem, vel diphthongum. Item desinentia in *σα*, *θα*, vel *φα* toto numero singulari *a* retinent.

Exem-

EXEMPLVM NOMINVM IN A.

Singularis numerus.

Nominatiuus	ἡ	μῦσα
Genitiuus	τῆς	μύσης
Datiuus	τῇ	μύσει
Accusatiuus	τὴν	μύσαν
Vocatiuus	ὦ	μύσα.

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	τὰ	μύσα.
Genitiuus & Datiuus	ταῖν	μύσαιν
Vocatiuus	ὦ	μύσα

Pluralis numerus.

Nominatiuus	αἱ	μύσαι
Genitiuus	τῶν	μύσων
Datiuus	ταῖς	μύσαις
Accusatiuus	τάς	μύσας
Vocatiuus	ὦ	μύσαι.

EXEMPLVM NOMINVM DESI-
nentium in a purum, δα, θα,
vel ρα.

ἡ	ἰσοεία	ἡ	μαῖα
τῆς	ἰσοείας	τῆς	μαίας
τῇ	ἰσοείᾳ	τῇ	μαίᾳ

τὴν

τῶν ἰσορίαν. τῶν μαῖαν
 ὧ ἰσορία &c. ὧ μαῖα, &c.
 Sic λήδα, & ἄκανθα, & ἦρα.

EXEMPLVM NOMINVM IN
 desinentiis,
 Singularis.

ἡ	τιμῆ.
τῆς	τιμῆς
τῇ	τιμῇ
τῶν	τιμῶν
ἧ	τιμῆ.

Dualis.

τὰ	τῶν	τιμὰ
ταῖν		τιμῶν.

Pluralis.

αἱ	τιμᾶι
τῶν	τιμῶν
ταῖς	τιμᾶις
ταῖς	τιμᾶς
ἧ	τιμᾶι.

TERTIA DECLINATIO.

Nomina huius ordinis, vel desinunt
 in *ος* vel in *ου*. Quæ in *ος*, vel Masculina
 sunt, vt ἄλογος, vel Fœminina, vt ἡ ὁδός.
 Quædam Atticorum more communia,
 non composita solum, sed etiam simpli-
 cia,

cia, vt ὁ κῆρ ἢ φιλόσοφος, & ὁ κῆρ ἢ μετῆρ & βίβαν. Hæc in omnibus numeris sequuntur terminationem articuli masculini generis, nisi quod Vocatiuus singularis desinit in ε, vt:

	S.	D.	P.
ὁ	λόγος		οἱ λόγοι
τῶ	λόγῳ	τῶ, ᾧ λόγῳ	τοῖς λόγοις
τῶν	λόγοις		τοῖς λόγοις
ὧ	λόγε	τοῖν λόγοιν	ᾧ λόγοιο
	S.	D.	P.
ἡ	ὁδός		αἱ ὁδοί
τῆς	ὁδοῦ	τῆ, ᾧ ὁδοῦ	τῶν ὁδῶν
τῆ	ὁδῶ		ταῖς ὁδοῖς
τῶν	ὁδῶν	ταῖν ὁδοῖν	ταῖς ὁδοῖς
ᾧ	ὁδῆ		ᾧ ὁδοί.

Quæ in ου desinunt omnia sunt neutra, & sequuntur terminationem articuli neutri generis, vt:

	S.	D.	P.
τὸ	ξύλον		τὰ ξύλα
τῶ	ξύλῳ	τῶ ξύλῳ	τοῖς ξύλοις
τῶν	ξύλοις		τοῖς ξύλοις
τῶ	ξύλου	τοῖν ξύλοιμ	τὰ ξύλα
ᾧ	ξύλου	ᾧ ξύλῳ	ᾧ ξύλα.

Quarta

QUARTA DECLINATIO.

Hæc Atticorum est, & nascitur ex ter-
tia hoc pacto.

1. ο mutandum in ω
2. α longum in penultima mutandum
in ε.
3. Iota, quod reperitur in vltima syl-
laba, subscribendum, v verò abijciendum
est.

EXEMPLVM.

	Tertiæ	Quartæ.
δ	Νικόλαο	Νικόλεως
τῷ	νικολάῳ	νικόλεω
τῷ	νικολάω	νικόλεω
τον	νικόλαον	νικόλεων
ῶ	νικόλαε	νικόλεως.

OBSERVATIO.

Omnis Vocatiuus Atticè similis est
Nominatiuo.

Dualis numerus.

Nominatiuus &

Accusatiuus &

Vocatiuus

Genitiuus &

Datiuus

τῶ, ῶ νικολάω νικόλεω.

τοῖν νικολάοιν νικόλεων.

Plura-

Pluralis numerus.

Nominatiuus	οἱ νικόλαοι	νικόλεω
Genitiuus	τῶν νικολάων	νικόλεων
Datiuus	τοῖς νικολάοις	νικόλεως
Accusatiuus	τούς νικολάους	νικόλεως
Vocatiuus	ὦ νικόλαοι	νικόλεω.

OBSERVATIO DE ACCENTV.

Accentus acutus hīc semper est in antepenultima, etiamsi penultima sit longa.

QVINTA DECLINATIO.

Hæc omnia genera complectitur.

Nominatiuus definit vel in	Vocalem	ρα, vt τὸ βῆμα
		η, vt τὸ μέλι
Genitiuus os.	Consonantem	η, vt τὸ δόρυ
		ω, vt ἡ λητώ.
		ξ, vt κόραξ
		ψ, vt κύκλωψ
Datiuus ι		η, vt ἔλθη
		ρ, vt μάκαρ
Accusatiuus α.		σ, vt θάσ.
Vocatiuus ferè similis est nominatiuo.		

Dualis

Dualis numerus.

Nominatiuus	Genitiuus &
Accusatiuus in ε	Datiuus in οιρ
Vocatiuus	

Pluralis numerus.

Nominatiuus in	ες	Neutra in α.
Genitiuus in	ων.	
Datiuus in	οι	
Accusatiuus in	ας	Neutra in α
Vocatiuus in	ες	

EXEMPLVM.

Nominatiuus	δ	ἕλλη
Genitiuus	τῶ	ἑλληνῶ
Datiuus	τῷ	ἑλληνι
Accusatiuus	τὸν	ἑλληνα
Vocatiuus	ὦ	ἑλλη

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	τὸ ἑλληνε
Genitiuus & Datiuus	τοῖν ἑλλήνοισι
Vocatiuus	ὦ ἑλληνε.

Pluralis numerus.

Nominatiuus	οἱ	ἑλληνες
Genitiuus	τῶν	ἐλλήνων
Datiuus	τοῖς	ἑλλησι
	Ε	Accu-

Accusatiuus

τῷ Ἕλληνας

Vocatiuus

ὦ Ἕλληνες.

Singularis numerus.

ἕ

λαμπάς

τῆς

λαμπάδος

τῆ

λαμπάδε

τῶ

λαμπάδα

ὦ

λαμπάς.

Dualis numerus.

τῶ

λαμπάδε

τῶν

λαμπάδων

ὦ

λαμπάδε

Pluralis numerus.

αἱ

λαμπάδες

τῶν

λαμπάδων

ταῖς

λαμπάσι

τάς

λαμπάδας

ὦ

λαμπάδες.

Singularis numerus.

ἕ

βῆμα

τῆς

βήματος

τῆ

βήματι

τῶ

βῆμα.

Dualis numerus.

τῶ

βήματε

τῶν

βημάτων.

Plura-

Pluralis.

τα
των
τοις
τα
ω

βήματα
βημάτων
βήμασι
βήματε
βήματα.

Ex hac quinta nascuntur alia quinque declinationes, quas contractas vocant, de quibus apud alios.

CAPVT IV.

DE VERBO.

Coniugationes Verborum apud Graecos sunt sex.

Quæ igitur verba ante ω habent primam consonantem, β cum cognatis literis τ & φ, illa sunt primæ coniugationis. Quæ secundam, γ, cum suis cognatis κ & χ, secundæ. Quæ tertiam δ, cum suis cognatis ζ & θ, tertiæ. Quæ quartam ζ, cum ijs, quas in se habet ω, & η, quartæ.

B 2

Quæ

Quæ proximè sequentes consonantes
 λ, μ, ν, ρ, quintæ. Quæ unam ex vocali-
 bus vel diphthongis, sextæ, ut:

- 1 β, π, φ, πη, ut λάβω, τέρω, γράφω,
 τύπηω.
- 2 γ, κ, χ, κ, τ, ut λέγω, πλέκω, ἔχω, τί-
 κτω.
- 3 δ, τ, θ, ut ἄδω, ἀνύτω, πλῆθω.
- 4 ζ, σ, vel η, ut φράζω, πλάσσω, vel
 πλάττω.
- 5 λ, μ, ν, ρ, ut ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω.
- 6 α, ε, ι, υ, ο, ω, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, ut γελάω,
 τελείω, τίω, θύω, ὀμῶω, μακίω, ψάύω,
 σείω, ἰππιεύω, οἶω, κρύω.

Hæ sunt indices coniugationum
 in præsentī. In præterito verò perfe-
 cto, & in futuro alias sibi asciscunt lite-
 ras, per quas illa duo tempora forman-
 tur: idq; non temerè, sed iuxta literarum
 inter se affinitatem. Indices primæ con-
 iugationis, assumunt formatiuam futu-
 ri literam duplicem ψ, Præteriti verò φ.
 Sic secundæ indices, futuri formatiuam
 habent ξ, præteriti verò χ, Tertiæ
 quoniam nulla amplius litera vacat,
 præter solum σ, necesse est per illud,
 aut

aut per aliquam aliam, ex superioribus mutuata, in reliquis coniugationibus formari praeteritum & futurum. Ut in hac tertia formatur futurum per σ , praeteritum per κ . Sic in quarta futurum formatur per σ , vel ξ , praeteritum per κ , vel per χ . In quinta eadem sunt indices praesentis, & figuratiuae futuri: Praeteritum formatur per κ . In sexta futurum per σ , praeteritum per κ , ut in tertia.

Præsens.	Futurum.	Præteritum.	
$\beta, \pi, \phi, \pi\eta$	ψ	ϕ	1
$\gamma, \kappa, \chi, \kappa\tau.$	ξ	χ	2
$\delta, \tau, \theta,$	σ	κ	3
ζ, σ Attice $\tau\eta$	σ vel ξ	κ vel χ	4
λ, μ, ν, ρ	λ, μ, ν, ρ	κ	5
ω purum	σ	κ	6
$\tau\upsilon\pi\eta\omega$	$\tau\upsilon\psi\omega$	$\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$	
$\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$	$\lambda\acute{\epsilon}\xi\omega$	$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$	
$\acute{\alpha}\delta\omega$	$\acute{\alpha}\sigma\omega$	$\acute{\eta}\kappa\alpha$	
$\phi\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$	$\phi\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$	$\omega\acute{\epsilon}\phi\rho\alpha\kappa\alpha$	
$\delta\rho\acute{\upsilon}\sigma\omega$ vel			
$\delta\rho\acute{\upsilon}\tau\eta\omega$	$\delta\rho\acute{\upsilon}\xi\omega$	$\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$	
$\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$	$\psi\alpha\lambda\omega$	$\acute{\epsilon}\psi\alpha\lambda\lambda\alpha\sigma$	
$\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\omega$	$\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\sigma\omega$	$\acute{\eta}\kappa\acute{\alpha}\kappa\alpha$	

B 3

Harum

Harum verò omnium coniugationum
vnum tantummodo est paradigma, quod
hic ascribemus: quo semel cognito, omnia
verba, cuiuscunq; sint coniugationis, faci-
le fuerit iuxta hanc formam inflectere.

Numeri hic etiam sunt tres: Singula-
ris, Dualis, & Pluralis.

Tempora octo: Præsens, Imperfe-
ctum, Perfectum, plusquamperfectum,
Indefinitum primum, Indefinitum secun-
dum, Futurum primum, Futurum secun-
dum. In passivis etiam paulò post futu-
rum. Sed præsens & imperfectum: item
perfectum & plusquamperfectum in o-
mnibus modis eadem sunt, solo excepto
indicatio.

EXEMPLVM CONIV- GATIONVM.

Indicativus Activus.

Præsens.

S	τύπω	τύπεις	τύπει
D		τύπετον	τύπετον
P	τύπων	τύπετε	τύπεσσι.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἔτυπον

ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε	S
	ἔτύπειτον	ἔτυπέτω	D
ἔτύπωντο	ἔτύπετε	ἔτυπον.	P

Præteritum perfectum.

τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε	S
	τετύφατον	τετύφατο	D
τετύφασθε	τετύφατε	τετύφασθε.	P

Præteritum plusquamperfectum.

ἔπετύφην	ἔπετύφης	ἔπετύφη	S
	ἔπετύφητον	ἔπετυφῆτο	D
ἔπετύφασμεν	ἔπετύφητε	ἔπετύφασθε.	P

Indefinitum primum.

ἔτυφα	ἔτυφας	ἔτυφε	S
	ἔτύφατον	ἔτυφάτω	D
ἔτύφασθε	ἔτύφατε	ἔτυφαθ.	P

Indefinitum secundum.

ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε	S
	ἔτύπετον	ἔτυπέτω	D
ἔτύπωντο	ἔτύπετε	ἔτυπον.	P

Futurum primum.

τύψω	τύψης	τύψη	S
	τύψετον	τύψειτον	D
τύψομεν	τύψετε	τύψοσθε.	P

Futurum secundum.

τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ	S
	τυπῆτον	τυπῆτον	D
τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῆσθε.	P

B 4

Præsens

Imperatiuus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S	τύπτε	τυπῆτω
D	τύπτετον	τυπῆτων
P	τύπτετε	τυπῆτωσαν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τέτυφε	τετυφέτω
D	τετύφετον	τετυφέτων,
P	τετύφετε	τετυφέτωσαν.

Indefinitum primum.

S	τύψον	τυψάτω
D	τύψατον	τυψάτων
P	τύψατε	τυψάτωσαν.

Indefinitum secundum.

S	τύπε	τυπέτω
D	τύπέλον	τυπέτων
P	τύπετε	τυπέτωσαν.

Optatiuus.

Præsens & præteritum imperfectum.

S	τύποιμι	τύποις	τύποι
D		τύποιλον	τυποιλλω
P	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετύποις



τετύφοιμι	τετύφοις	τετύφοι	S
	τετύφοιτον	τετυφοιτλω	D
τετύφοιμεν	τετύφοιτε	τετύφοιεν.	P

Indefinitum primum.

τύφαμι	τύφαις	τύφαι	S
	τύφαιτον	τυφαιτλω	D
τάφαμεν	τύφατε	τύφαιεν.	P

Indefinitum secundum.

τύποιμι	τύποις	τύποι	S
	τύποιτον	τυποιτλω	D
τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.	P

Futurum primum.

τύφοιμι	τύφοις	τύφοι	S
	τύφοιτον	τυφοιτλω	D
τύφοιμεν	τύφοιτε	τύφοιεν.	P

Futurum secundum.

τυποιμι	τυποις	τυποι	S
	τυποιτον	τυποιτλω	D
τυποιμεν	τυποιτε	τυποιεν.	P

Subiunctivus.

Præfens & præteritum imperfectum.

εάν τύπω	τύπων	τύπη	S
	εάν τύπωντον	τύπωντον	D
εάν τύπωνμεν	τύπωντε	τύπωνσι.	P

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

B 5

εάν τε γ

S ἰὰν πετύφω πετύφῃς πετύφῃ
 D ἰὰν πετύφῃτον πετύφῃτον
 P ἰὰν πετύφωμεν πετύφῃτε πετύφωσι

Indefinitum primum.

S ἰὰν τύψω τύψῃς τύψῃ
 D ἰὰν τύψῃτον τύψῃτον
 P ἰὰν τύψωμεν τύψῃτε τύψωσι

Indefinitum secundum.

S ἰὰν τύπω τύπῃς τύπῃ
 D ἰὰν τύπῃτον τύπῃτον
 P ἰὰν τύπωμεν τύπῃτε τύπωσι.

Infinitivus.

Præfens & præteritum imperfectum.

τύπῃς

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

πετυφέναι.

Indefinitum primum.

τύψαι.

Indefinitum secundum.

τυπῆν

Futurum primum.

τύψῃς.

Futurum secundum.

τυπῆν

Parti-

Participia.

Præfens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπῶν	τῶ τυπῶντι
ἡ τυπῶσα	τῆς τυπῶσας
ὃ τυπῶν	τῶ τυπῶντι

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τυπῶς	τῶ τυπῶσθαι
ἡ τυπῶσα	τῆς τυπῶσας
ὃ τυπῶς	τῶ τυπῶσθαι

Indefinitum primum.

ὁ τυψας	τῶ τυψῶντι
ἡ τυψασα	τῆς τυψῶσας
ὃ τυψῶν	τῶ τυψῶντι

Indefinitum secundum.

ὁ τυπῶν	τῶ τυπῶντι
ἡ τυπῶσα	τῆς τυπῶσας
ὃ τυπῶν	τῶ τυπῶντι

Indefinitum primum.

ὁ τυψῶν	τῶ τυψῶντι
ἡ τυψῶσα	τῆς τυψῶσας
ὃ τυψῶν	τῶ τυψῶντι

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν	τῶ τυπῶντι
ἡ τυπῶσα	τῆς τυπῶσας
ὃ τυπῶν	τῶ τυπῶντι

Indica-

Indicativus passivus.

Præsens.

S	τύπωμα	τύπη	τύπεται
D	τύπόμεθον	τύπεσθον	τύπεσθον
P	τύπμεθα	τύπεθε	τύπονται.

Præteritum imperfectum.

S	ἔτυπμι	ἔτυπες	ἔτύπητο
D	ἔτυπόμεθον	ἔτύπεσθον	ἔτυπέσθον
P	ἔτυπμεθα	ἔτύπεθε	ἔτύποντο.

Præteritum perfectum.

S	τέτυμα	τέτυψαι	τέτυπαι
D	τετύμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
P	τετύμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι

ἢ σι, ἢ ἰωνικῶς, τετύφαται.

Præteritum Plusquamperfectum.

S	ἔτετύμι	ἔτετύψο	ἔτετύπη
D	ἔτετύμεθον	ἔτετύφθον	ἔτετύφθον
P	ἔτετύμεθα	ἔτετύφθε	τετυμμένοι

ἢ σαρ, καὶ ἰωνικῶς ἔτετύφατο.

Indefinitum primum.

S	ἔτύφθω	ἔτύφθης	ἔτύφθῃ
D		ἔτύφθῃτον	ἔτυφθῆτων
P	ἔτύφθῃμεν	ἔτύφθῃτε	ἔτύφθῃσιν.

Indefinitum secundum.

S	ἔτύπω	ἔτύπης	ἔτύπῃ
D		ἔτύπῃτον	ἔτυπήτων
P	ἔτύπῃμεν	ἔτύπῃτε	ἔτύπῃσιν.

Futu-

Futurum.

τυφθήσομαι	τυφθήσῃ	τυφθήσεται	S
τυφθήσομεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσονται	D
τυφθήσομεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσονται	P

Futurum secundum.

τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσεται	S
τυπήσομεθα	τυπήσεσθε	τυπήσονται	D
τυπήσομεθα	τυπήσεσθε	τυπήσονται.	P

Paulò post futurum.

τετύψομαι	τετύψῃ	τετύψεται	S
τετύψομεθα	τετύψεσθε	τετύψονται	D
τετύψομεθα	τετύψεσθε	τετύψονται	P

Imperatiuus.

præsens & præteritum imperfectum.

τύπτῃ	τύπτῃ	S
τύπτῃ	τύπτῃ	D
τύπτῃ	τύπτῃ	P

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τέτυψο	τέτυψω	S
τέτυψομεθα	τέτυψομεθα	D
τέτυψομεθα	τέτυψομεθα	P

Indefinitum primum.

τύφθητε	τύφθητε	S
τύφθητε	τύφθητε	D
τύφθητε	τύφθητε	P

Index



Indefinitum secundum.

S	τύπῃ	τύπῃτι
D	τύπῃτον	τύπῃτων
P	τύπῃτε	τύπῃτων.

Optatiuus.

Præfens & præteritum imperfectum.

S	τύπῃμεν	τύπῃοι	τύπῃοιτο
D	τύπῃμεθον	τύπῃοιδον	τύπῃοιδων
P	τύπῃμεθα	τύπῃοιθε	τύπῃοιντο.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τετύμην	ἔην	ἔης	ἔη
D	τετύμηνον	ἔητον	ἔητε	ἔησαν.
P	τετύμηνον	ἔημεν	ἔητε	ἔησαν.

Indefinitum primum.

S	τυφθήν	τυφθήης	τυφθήη
D	τυφθήντον	τυφθήητον	τυφθήητων
P	τυφθήνμεν	τυφθήημεν	τυφθήησαν.

Indefinitum secundum.

S	τυπέην	τυπέης	τυπέη
D	τυπέηντον	τυπέητον	τυπέητων
P	τυπέηνμεν	τυπέημεν	τυπέησαν.

Futurum primum.

S	τυφθήσοίμεν	τυφθήσοι	τυφθήσοιτο
			τυφθή-

τυφθῆσοίμεθον τυφθῆσοιδορ τυφθῆσοίδω D
 τυφθῆσοίμεθα τυφθῆσοιδε τυφθῆσοινθ. P

Futurum secundum.

τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιθ S
 τυπησοίμεθον τυπήσοιδορ τυπησοίδω D
 τυπησοίμεθα τυπήσοιδε τυπήσοινθ. P

Paulò post futurum.

τετυφείμην τετύφαιο τετύφαιθ S
 τετυφείμεθον τετύφαιδορ τετυφαιίδω D
 τετυφείμεθα τετύφαιδε τετύφαινθ. P

Subiunctivus.

Præiens & præteritum imperfectum.

ἔαν τύπῃμαι τύπῃ τύπῃται S
 ἔαν τυπῆώμεθον τυπῆοδορ τυπῆοδορ D
 ἔαν τυπῆώμεθα τυπῆοδε τυπῆωνται. P

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετυμυρίθῃ ἔαν ὦ, ἦς ἦ S
 τετυμυρίω ἔαν ἦτον ἦτον D
 τετυμυρίαι ἔαν ὦμεν ἦτε ὦσι P

Indefinitum primum.

ἔαν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ S
 ἔαν τυφθῆσθῶ τυφθῆσθῶ τυφθῆσθῶ D
 ἔαν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι. P

Indefi-



Indefinitum secundum.

S	ἰὰν τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
D		ἰὰν τυπῆτον	τυπῆτον
P	ἰὰν τυπῶντων	τυπῆτε	τυπῶσι.

Infinitivus.

Præfens & præteritum imperfectum,
τύπιδαι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τέτυφθαι.

Indefinitum primum.

τυφθῆναι.

Indefinitum secundum.

τυπῆναι.

Futurum primum,

τυφθήσεδαι.

Futurum secundum.

τυπήσεδαι.

Paulò post futurum,

τέτυψεδαι.

Participia.

Præfens & præteritum imperfectum.

M	ὁ τυπόμενος	τῶ	τυπόμενος
F	ἡ τυπόμενος	τῆς	τυπόμενης
N	ὁ τυπόμενος	τῶ	τυπόμενος.

Præter



Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυμμένον	τῆς τετυμμένης
ἡ τετυμμένη	τῆς τετυμμένης
τὸ τετυμμένον	τῆς τετυμμένης.

Indefinitum primum.

ὁ τυφθείς	τῆς τυφθείσης
ἡ τυφθείσα	τῆς τυφθείσης
τὸ τυφθέν	τῆς τυφθείσης.

Indefinitum secundum.

ὁ τυπείας	τῆς τυπείας
ἡ τυπεία	τῆς τυπείας
τὸ τυπέν	τῆς τυπείας.

Futurum primum.

ὁ τυφθισόμενος	τῆς τυφθισομένης
ἡ τυφθισομένη	τῆς τυφθισομένης
τὸ τυφθισόμενον	τῆς τυφθισομένης.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος	τῆς τυπησομένης
ἡ τυπησομένη	τῆς τυπησομένης
τὸ τυπησόμενον	τῆς τυπησομένης.

Paulò post futurum.

ὁ τετυψόμενος	τῆς τετυψομένης
ἡ τετυψομένη	τῆς τετυψομένης
τὸ τετυψόμενον	τῆς τετυψομένης.

C

Indi-

Indicativus Medius.

Præsens.

Σ	τύπομαι	τύπη	τύπεται
Δ	τύπομεθα	τύπεσθε	τύπασθε
Ρ	τύπομαι	τύπεσθε	τύπονται.

Præteritum imperfectum.

Σ	έτυπον	έτυπες	έτυπε
Δ	έτυπομεθα	έτυπεσθε	έτυπάσθε
Ρ	έτυπομαι	έτυπεσθε	έτυποντο.

Præteritum perfectum.

Σ	έτυπα	έτυπας	έτυπε
Δ		έτυπάσθε	έτυπάσθε
Ρ	έτυπαμ	έτυπατε	έτυπασθε.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Σ	έτυπες	έτυπες	έτυπα
Δ		έτυπάσθε	έτυπάσθε
Ρ	έτυπες	έτυπατε	έτυπάσθε.

Indefinitum primum.

Σ	έτυπω	έτυπες	έτυπε
Δ	έτυπομεθα	έτυπεσθε	έτυπάσθε
Ρ	έτυπομαι	έτυπεσθε	έτυποντο.

Indefi-



Indefinitum secundum

ἔτυπόμεθα	ἔτύπασθαι	ἔτύπασθε	S
ἔτυπόμεθα	ἔτύπασθε	ἔτυπασθε	D
ἔτυπόμεθα	ἔτύπασθε	ἔτύπασθε	P

Futurum primum.

τύψομαι	τύψη	τύψεται	S
τύψομαι	τύψεσθε	τύψεσθε	D
τύψομαι	τύψεσθε	τύψεσθε	P

Futurum secundum.

τυπῶμαι	τυπή	τυπήσεται	S
τυπῶμαι	τυπήσθε	τυπήσθε	D
τυπῶμαι	τυπήσθε	τυπήσθε	P

Imperativus.

Præfens & præteritum imperfectum.

τύπῃ	τύπῃσθε	S
τύπῃσθε	τύπῃσθε	D
τύπῃσθε	τύπῃσθε	P

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τέτυπες	τέτυπῆσθε	S
τέτυπῆσθε	τέτυπῆσθε	D
τέτυπῆσθε	τέτυπῆσθε	P

Indefinitum primum.

S	τύψαι	τυψάω
D	τύψαδον	τυψάδων
P	τύψαδε	τυψάωσαν.

Indefinitum secundum.

S	τύπε	τυπέσθω
D	τύπεσθον	τύπέσθων
P	τύπεσθε	τυπέσθωσαν.

Optatiuus.

Præfens & præteritum imperfectum.

S	τυπῶμαι	τύπῳ	τύπῳ
D	τυπῶμεθον	τύπῳσθον	τυπῳσθῶ
P	τυπῶμεθα	τύπῳσθε	τύπῳσθε.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

S	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
D		τετύποιθον	τετυποίτῳ
P	τετύποιμην	τετύποιτε	τετύποισθον

Indefinitum primum.

S	τυψάμεναι	τύψαι	τύψαι
D	τυψάμεθον	τύψαισθον	τυψάσθῳ
P	τυψάμεθα	τύψαισθε	τύψαισθε.

Inde-



Indefinitum secundum.

τυποίμην	τύποιο	τύποισι	S
τυποίμεθον	τύποιδον	τυποίδην	D
τυποίμεθα	τύποιδε	τύποιντο	P

Futurum primum.

τυψοίμην	τύψοιο	τύψοισι	S
τυψοίμεθον	τύψοιδον	τυψοίδην	D
τυψοίμεθα	τύψοιδε	τύψοιντο	P

Futurum secundum.

τυποίμην	τυποῖο	τυποῖσι	S
τυποίμεθον	τυποῖδον	τυποῖδην	D
τυποίμεθα	τυποῖδε	τυποῖντο.	P

Subiunctivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

ἔάν τύπωμαι	τύπων	τύπωνται	S
ἔάν τυπώμεθον	τύπωνσθον	τύπωνσθον	D
ἔάν τυπώμεθα	τύπωνσθε	τύπωνται.	P

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ἔάν τετύπων	τετύπωνς	τετύπων	S
	ἔάν τετύπωντο	τετύπωντο	D
ἔάν τετύπωνμεν	τετύπωντε	τετύπωνσι.	P

C 3

Inde-



Indefinitum primum.

Σὶὰν τύψωμαι	τύψῃ	τύψῃται
Διὰν τυψώμεθον	τύψῃδιον	τύψῃδιον.
Ρὶὰν τυψώμεθα	τύψῃδι	τύψῃνται.

Indefinitum secundum.

Σὶὰν τύπωμαι	τύπῃ	τύπῃται
Διὰν τυπώμεθον	τύπῃδιον	τύπῃδιον.
Ρὶὰν τυπώμεθα	τύπῃδι	τύπῃνται.

Infinitivus.

Præsens & præteritum imperfectum.

τύπῃδι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

τετυπῃνα.

Indefinitum primum.

τύψῃδι.

Indefinitum secundum.

τυπῃδι.

Futurum primum.

τύψῃδι.

Futurum secundum.

τυπῃδι.

Participia.

Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπῃς.



ὁ τυπόμενος
ἢ τυπώμενος
ἢ τυπώμενος

τῆς τυπώμενης
τῆς τυπώμενης

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυπώς
ἢ τετυπύας
ἢ τετυπώς

τῆς τετυπύας
τῆς τετυπύας

Indefinitum primum.

ὁ τυψάμενος
ἢ τυψάμενος
ἢ τυψάμενος

τῆς τυψάμενης
τῆς τυψάμενης

Indefinitum secundum.

ὁ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος

τῆς τυπόμενης
τῆς τυπόμενης

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος
ἢ τυψόμενος
ἢ τυψόμενος

τῆς τυψόμενης
τῆς τυψόμενης

Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος
ἢ τυπόμενος

τῆς τυπόμενης
τῆς τυπόμενης

CA

CA



CAPVT V.
DE PRONOMINE.

Pronomina sunt vel	1	Primitiua.	ἔγω	ego			
		3		σύ	tu		
				αὐτός	sui.		
	2	possessiua	8	ἐμός	meus		
				σός	tuus		
			ἑός	suus			
			ἡμῶν	noster & duo			
			σφῶν	vester & r̄u.			
			ἡμῶν	noster			
			ὑμῶν	vester			
		ἑαυτοῦ	suus.				
3	demonstratiua	2	οὗτος	hic.			
			ἐκεῖνος	ille.			
4	Relatiuum	vnum	αὐτός	ipse.			
			5	composita	3	ἐμαυτοῦ	mei
						σεαυτοῦ	tui
		ἑαυτοῦ	sui				
				ipsius.			

DE DECLINATIONE
PRONOMINVM.

Prono-

PRONOMEN PRIMITIVVM
PRIMÆ PERSONÆ.

Singularis numerus.

Nominatiuus	ἐγὼ
Genitiuus	ἐμοῦ μοῦ
Datiuus	ἐμοί μοί
Accusatiuus	ἐμέ με

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus	νώ νῶϊ
Genitiuus & Datiuus	νών νῶϊν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus	ἡμεῖς
Genitiuus	ἡμῶν
Datiuus	ἡμῖν
Accusatiuus	ἡμᾶς

SECUNDÆ PERSONÆ.

Singularis numerus.

Nominatiuus	σύ
Genitiuus	σοῦ
Datiuus	σοί
Accusatiuus	σέ

C 5

Dualis

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus σφῶ σφῶι

Genitiuus & Datiuus σφῶν σφῶϊν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus ὑμεῖς

Genitiuus ὑμῶν

Datiuus ὑμῖν

Accusatiuus ὑμᾶς.

TERTIÆ PERSONÆ

Singularis numerus.

Nominatiuus ὅς

Genitiuus οὗ

Datiuus αὐτῷ

Accusatiuus ἑ

Dualis numerus.

Nominatiuus & Accusatiuus σφῆ σφῆε

Genitiuus & Datiuus σφῆν σφῆϊν.

Pluralis numerus.

Nominatiuus σφεῖς

Genitiuus σφῶν

Datiuus σφῶν

Accusatiuus σφεῖς.

Reli-



Reliqua pronomina masculina decli-
nantur vt λόγος, nisi demonstratiuum pro-
nomen οὗτος, quod loco aspirationis in
obliquis recipit τ, & composita pronomi-
na tres tantum habent casus, Genitiuum,
Datiuum, & Accusatiuum singularem.
Cœtera ex alijs pete.

CAPVT IV.

DE PRÆPOSITIO- NIBVS.

Sex sunt præpositiones vnius syllabæ.

ἐν	ἐς vel ἐς
πρὸς	ἐκ vel ἐκ
πρὸς	σὺν.

Duodecim sunt duarum syllabarum.

ἐνδὲ	ἐπι
κατὰ	πρὸς
ἐξ	ἐμφί
μετὰ	ἐκ
παρὰ	ὑπὸ
ὀπίσθι	ὑπὲρ

Exem-

EXEMPLA SYNTAXE O'S
præpositionum.

ἐν cum Dativo, significat in, vt ἐν οἴκῳ,
in domo.

πρὸ cum Genitiuo, ante vt πρὸ νίκης
ἐγκώμιον, ante victoriam encomium. Pro,
vt πρὸ θυρῶν, pro foribus. Locum & tem-
pus significat.

πρὸς cum Genitiuo, à, vt πρὸς θεῶ, à
Deo. Per, vt πρὸς θεῶν, per deos, cum da-
tuo prope, πρὸς βῆσι ποσίν, prope pedes.
Ad, πρὸς τῶνδε ad hæc. Apud πρὸς δεσμο-
θεταίς, apud iudices. Cum Accusatiuo, ad,
πρὸς σέερχομαι, ad te venio. Contra, πρὸς
κύντρα λακτίζη, contra stimulum iactare
calcem.

εἰς vel Atticè εἰς, semper cum Accusa-
tuo construitur, & significat in, πορεύομαι
εἰς ἀγορὰν, eo in forum.

ἐκ vel ἐξ Genitiuo iungitur, & signi-
ficat à, ab, ἐκ ῥίζης, à radice, ἐξ ἀρχῆς ab
initio. E, ex, ἐξ ἐμάξην λαλῶν, e plaustro
loqui.

Συὸ

σὺν semper cum Dativus, cum, σὺν θεῷ
cum Deo.

ἄνὰ semper cum Accusativus construi-
tur, πέρ, ἄνὰ αἷμα, per sanguinem.

κατὰ cum Genitivus, contra, κατὰ σὺν,
contra te. Super, vt κατὰ πετρῶν, ἀπὸ ἑρῆμῶν,
super saxa seminare. Cum Accusativus,
iuxta vel secundum, κατὰ μοῖραν, secun-
dum fatum.

διὰ cum Genitivus, per, ἕως ἁπλῶς ῥόδων,
sus per rosas. Cum Accusativus propter,
ἁπλῶς σὺν, propter te.

μετὰ cum Genitivus, significat cum,
μετὰ φίλων, cum amicis. Cum Accusativus,
post, μετὰ πόλεμον, post bellum.

παρὰ cum Genitivus, ἀ, παρὰ θεῶν ἀ Deo,
cum Dativus, apud, παρὰ ἐμοῖ, apud
me. Cum Accusativus, ad, παρὰ σε, ad te.
Propter, παρὰ ἕ propter quid. Præter παρὰ
γνώμην, præter opinionem.

ὠνὲ semper construitur cum Geni-
tius.

τίου, & significat pro, vel contra, ἀπὸ σοῦ
pro te, vel contra te.

ἐπὶ cum genitiuo, in, ἐπὶ γλώττης, in
lingua. Et super, ἐπὶ καθέδρας, super ca-
thedram. Cum datiuo, propter, post, vt
ἐπὶ ταῖς, propter hæc, vel post hæc. Su-
per, ἐπὶ θεμελίω, super fundamentum,
In, ἐπὶ γνάθοις, in faucibus. Cum Accusa-
tiuo, ad, ἐπὶ ὄνους, ad asinos.

περὶ, cum Genitiuo, de significat, vt
περὶ κρεῶν, de carnibus. Cum Accusatiuo,
circa, περὶ θύρας, circa fores.

ἀμφὶ, eadem huius est significatio &
syntaxis, quæ τῷ περὶ.

ἄρ' semper cum Genitiuo constringitur,
significat ἄρ' κώπης, à remo, vel ἄρ' σκο-
πίας, è specula.

ὑπὸ, genitiuo, datiuo & accusatiuo
iungitur, & significat sub, ὑπὸ κόλπου, sub
sinu, ὑπὸ δένδρω, sub arbore, ὑπὸ γῆν, sub
terra.

ὑπὲρ cum genitiuo, de. ὑπὲρ σκιᾶς, de
umbra. Supra ὑπὲρ κάπνης, supra fumum.
Pro, ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis. Cum accusati-
uo, plus, ultra, ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν, vl-
tra peram sapere.

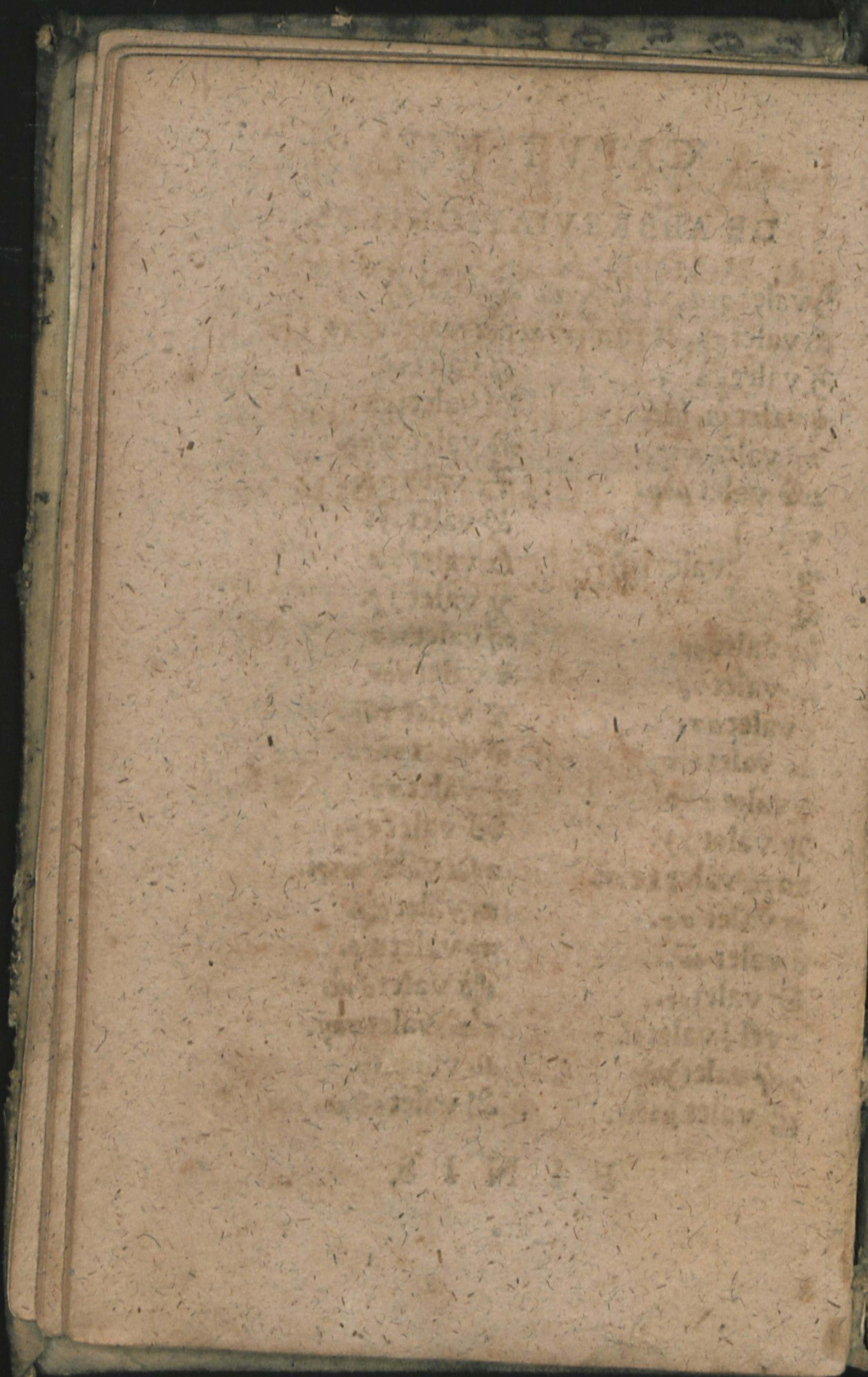
Caput

CAPVT VII.

DE ABBREVIATIONIBVS.

Ϸ valet ται, vt λέγεται	δρ valet αρ
ϸ valet σθ, vt τύπῃσθαι	ϸϷ valet τδτο
Ͽ valet δ'ε	ϸρ valet ερ.
ϻ valet υι, υός.	ϸσι valet εσι.
πρ valet περ.	πρ valet παρ.
μλ valet μέρ.	Ϸρ valet τδρ.
κρ	Ϸ valet εϷ.
κρ } valet κρ	ϸα valet σα
κρ }	ϸρ valet χρ.
λρ valet ηρ.	πρ valet πρ
υρ valet υρ	Ϸ valet τόν.
σρ valet στ.	Ϸρ valet τδρ.
σπ valet σπ.	Ϸρ valet τδρ.
σχ valet σχ.	Ϸρ valet τδρ.
γγ valet γγ.	Ϸρ valet τδρ.
κατὰ valet κατὰ.	πρ valet περι.
σσ valet σσ.	αρ valet αρ.
οϷ valet οϷ.	πρ valet πρ.
ϸ valet ϸς.	δρ valet δρ.
α vel Ϸ valet α.	τλρ valet τλρ.
γρ valet γρ	ρ valet ρ.
μρ valet μρ.	δρ valet οδαι

FINIS.

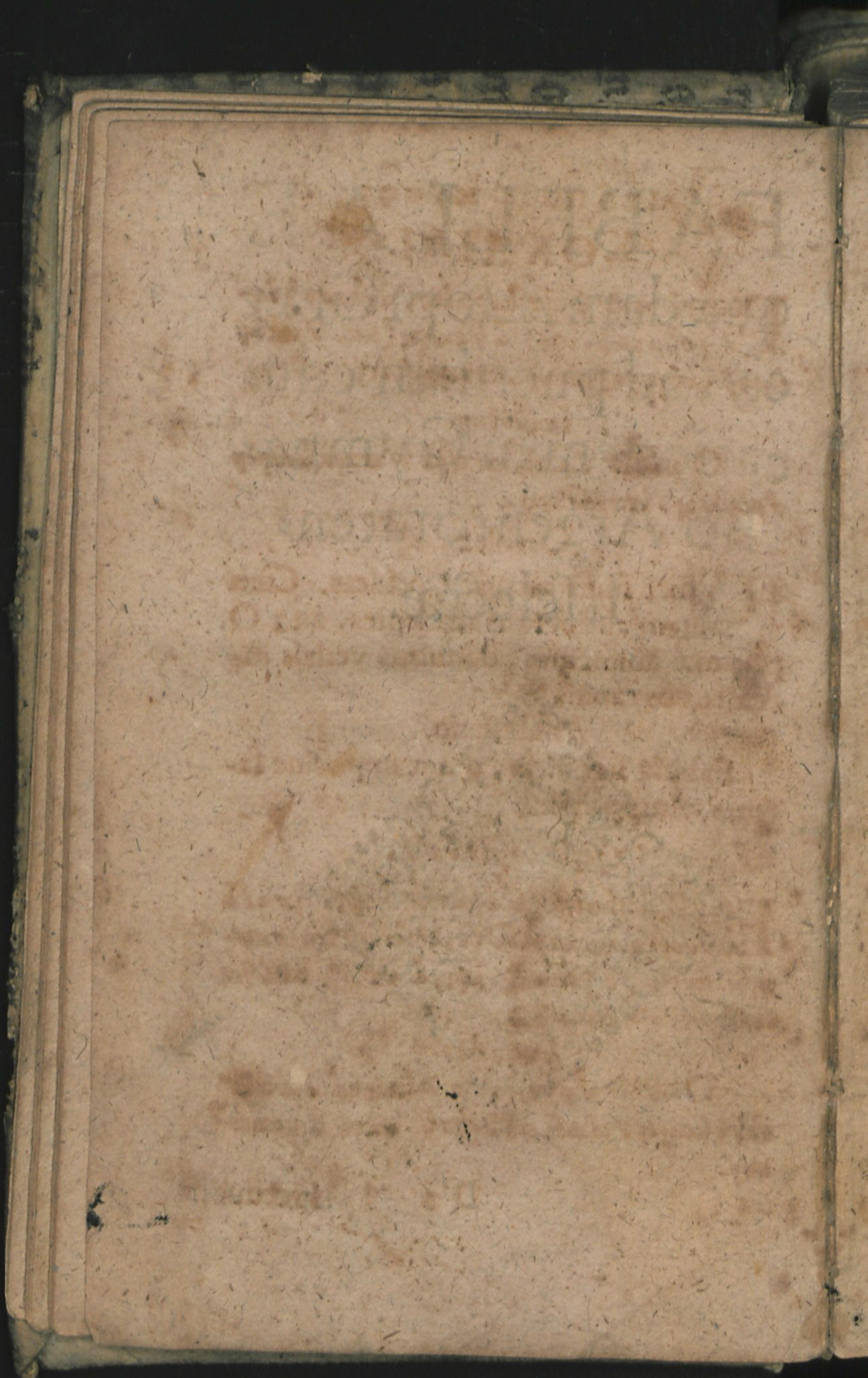


FABELLAE
quædam Æsopi Græcæ,
ad puerilem edu-
cationem in Gymna-
sio Argentoraten-
si selectæ.



D

KOXALs



ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

ΚΟΧΛΙΑΙ.

Γεωργὸς πάντας ὤψα Κοχλίας, ἀκίσσας ἢ ἀν-
τὶ ζυζόντων, ἔφη: ὦ Κίρκισα Ζῶε. τὸ οἰκῶν
ὑμῶν ἐμπιπτεκ γυμνίων, αὐτοὶ ἀδέτε;

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πάντ' ἔπαρξεν Κίρκος
δράκονος, ἐπὶ νείδισον.

Cochleæ.

R Vstici filius affabat Cochleas. Cū
autem audiret eas stridentes, ait: O
pessimæ animantes, domibus vestris in-
censis, vos canitis?

Affabulatio.

Fabula significat, omne impestiuè fa-
ctum, vituperabile.

Εριφός, καὶ λύκος.

Εριφός ἐπὶ τινός δώματός ἐσῶς, ἐπαδὶς
ἐλύκον παρόντος ἔδεν, ἐλοίστορ καὶ ἔσκω-
πῆν αὐτόν, ὃ ἢ λύκος ἔφη, ὡς ἔστ', ὅ σὺ με
διδόξῃς, ἀλλ' ὁ τόπος.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰ κίς καὶ ὁ τόπος
καὶ ὁ Κίρκος δίδωσι τὸ δράκοντος κατὰ τὰ ἀμυνό-
ντων.

D 2

Hædus

ΑΙΣΩΠΟΥ

Hædus, & Lupus.

HŒdus super domo quadam cùm staret, viso lupo prætereunte, conuivialatur, & mordebat ipsum. Sed lupo ait: Hæus tu, non tu mihi, sed locus conuivialatur.

Affabulatio.

Fabula significat, plerunq; & locum & tempus præbere audaciam aduersus præstantiores.

λέων καὶ βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βάτραχον μέγα βοῶν-
τ^{ος}, ἐπεσράφη πρὸς τὸν φωνῶντα, οἰόμενος
μέγα τι ζῷον εἶναι: προσμέννας δὲ μικρὸν, ὡς εἶ-
δεν αὐτὸν πρὸς τὴν λίμνην, προσελθὼν
αὐτῷ κατεπάτησεν.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸς τῆς ὄψεως δι-
ἀκοῆς μόνως ταρᾶσθαι.

Leo & Rana.

LEŒ, audita aliquando Rana valde clamante, vertit se ad vocem, ratus magnum aliquod animal esse: parumper autem expectando, vt vidit stagno egres-

ΜΥΘΟΙ.

egressam, accedens propius, proculca-
uit.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere ante-
quam videas, voce sola perturbari.

Ελαφθ, καὶ λέων.

Ελαφθ κυνηγὸς φεύγει, εἰς αὐτὸν εἰσε-
δὺν, λέοντι ἢ ἐκεί ποριτυχθεῖσα, ὑπὸ αὐτῷ
συνελήφθη: θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἱμοὶ ὅτι ἀν-
θρώπου φεύγει, τῷ δ' τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ
ποριπέσοι.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθθ δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων
μικρὸς κινδύνος φεύγοντες, μεγάλῳ ἐπιρῆσ-
θῶσαν.

Cerua & Leo.

CErua venatores fugiens, in speluncam
ingressa est: in Leonem autem ibi cum
incidisset, ab eo comprehensa est: mori-
ens autem dicebat, Hei mihi, quòd homi-
nes fugiens, in ferarum immitissimam in-
cidi.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines, dum
parua fugiunt pericula, in magna incur-
rere.

D 3

Υ 5, καὶ

ΛΙΣΩΠΟΥ

ΥΣ, καὶ λύων.

ΥΣ καὶ λύων πορὶ θυτοκίας ἤειπον. ἔφη δ' ἡ
λύων θυτοκ^Θ εἶναι μάλιστα πάντων τῶν
πεζῶν, καὶ ἡ ὕς ἔωπυχεῖα πρὸς ταῦτα φησι
ἀλλ' ὅταν τὸ λέγῃς, ἴδι ὅτι καὶ τυφλὸς τὸς
στυτῆς σκύλακας τίκτες.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθ^Θ δηλοῖ, ὅτι ὅκ γν' ἔσ' τάχ' τὰ
πράγματα, ἀλλ' γν' τῆ τελειότητι κρίνεται.

Sus, & Canis.

SUS & Canis de foecunditate certa-
bant: dixit autem canis, foecunda es-
se maximè pedestrium omnium. Et Sus
occurrens, adhuc inquit: sed cum hac
dicis, scito & caecos tuos te catulos pa-
rere.

Affabulatio.

Fabula significat, non in celeritate res,
sed in perfectione iudicari.

Γέρον καὶ θάνατ^Θ.

Γέρον ποτὲ φύλα λήσας καὶ ταῦτα φέρον
πολλῶν ὄσων ἐβόησε. Ἐὰν τ' πολλῶν λή-
σων

ΜΥΘΟΙ.

που ἀποθίμενθ' ἂν τόπω τινί τὸν φόρτον, ἢ θά-
νατον ἐπεκαλεῖθ'. Ἐν ἧ θανάτῳ παρεντθ',
καὶ πωθανόντι τῷ αἰτίῳ, δὲ ἢ αὐτὸν ἐκά-
λεθ', δαλιάσας ὁ γέρον ἐφη, ἵνα μὴ τὸν φόρτον
ἄρῃς.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος φιλό-
ζωος, ἢ καὶ δυστυχῆ, καὶ πτωχὸς ὄντι.

Senex, & Mors.

Senex olim incisa à se ligna cum ferret,
multam ibat viam, ac ob multum labo-
rem deposito in loco quodam onere, mor-
tem inuocabat. Sed mors cùm adesset, causam
famēq; peteret, propter quam se vocaret,
perterrefactus senex, ait, vt meum onus at-
tollas.

Affabulatio.

Fabula significat, omnem hominem esse
vitae studiosum, licet infortunatus sit &
mendicus.

ὄνθ', καὶ ἀλώπηξ.

Ὄνθ' ἂν δὲ σαρκῶνθ' λεοντῶν, πεινῆς τ' ἄλ-
λα τῶν ζώων ἐκφοβῶν. καὶ δὲ διασάμε-
νθ' ἀλώπεκα, ἐπαρῆθ' καὶ τῶν τῶν δεδάτ-
τιδαι. ἢ ἧ, ἐτύγχανε γὰρ αὐτὸς φειγξαρῆνθ'

D 4

πρῶτος

ΛΙΣΟΠΟΥ.

πρωακηκοῦσα, πρὸς αὐτὸν ἔφη. ἄλλ' εὖ ἴδι, ὡς, εἰ
ἔγω αὖ σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμυλῶ ἠκαστα.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐνιοὶ τῶν ἀπαιδευτῶν
ταῖς ἔξω δοκῶντες τινες, εἰν ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσ-
σαλγίας ἐλέγχονται.

Asinus & Vulpes.

Asinus indutus pelle leonis, vagabatur
reliqua bruta perterrendo. Cæterum
visa vulpe, tentavit & hanc perterreface-
re. Hæc autem (casu enim ipsius vocem
audiuerat) ad ipsum ait: Sed bene scias,
quod & ego te timuissem, nisi rudentem
audiuissem.

Affabulatio.

Fabula significat, nonnullos indoctos,
qui ijs, qui extra sunt, aliquid esse videntur,
ex sua linguacitate redargui.

Κύων, καὶ μάγερθ.

Κύων ἠσπιδήσας εἰς μαγερθῶν, καὶ τῆς μα-
γερθῆ ἀχολυμυλῶ, καρδίαν ἀρπάσας ἔ-
φυγει. ὃ ὁ μάγερθ ἐπιστραφείς, ὡς εἶδεν αὐτὸν
φύγοντα, ἔπεμ, ὡς ἴδι, ὡς ὅπερ αὐ-
ῆς,

ΜΥΘΟΙ.

ἦς, φυλάξομαί σε, ὃ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν ἄλγους,
ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι πολλὰ καὶ παλαιὰ
μαθῆματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

Canis & Cocus.

CAnis irrumpens in culinam, & Cocus
occupato, corde arrepto fugit. At
Cocus conuersus, vt vidit ipsum fugien-
tem, ait: Heus tu, scito, vbi tu fueris, me
te obseruaturum: non enim mihi cor ab-
stulisti, sed dedisti potius.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpe mala, hominibus
documenta esse.

Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ χῆρὰ τις ὄρνιν εἶχε, καὶ ἐκάστω ἡμέ-
ραν ἀὐτῇ τίκτουσαν. νομίσατο δὲ, ὡς ἂν
πλείους τῇ ὄρνιτι κριθὰς πρὸ ἀλλοῖς, οἷς τέξετο τῇ
ἡμέρας. τὸτο πεποίηκεν. ἢ δ' ὄρνις πικρὰς
γυνομένη, ὅθ' ἀπαξ τῆς ἡμέρας τεκῆν ἑδύνατο.

ἐπιμύθιον.

D 5

Ὁ μύ-

ΑΙΣΩΠΟΥ

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ὄψα πλεονεξίαν ἔχοντες ἐπιθυμῶντες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

Mulier, & Gallina.

Mulier quaedam vidua Gaallinam habebat, singulis diebus ouum sibi parientem: rata verò, si plus Gallinae hordei proijceret, bis parituram die, hoc fecit: sed Gallina pinguefacta, ne semel quidem die parere potuit.

Affabulatio.

Fabula significat, eos, qui ob auaritiam plurimum sunt appetentes, & quæ adsunt amittere.

Ορνιθόκουρος.

Ορνιθά τις ἔχερ ὡς χρυσῶν τίκτουσα, ἣ νόμισμα ἔδειξεν αὐτῆς ὄγκον χρυσίδων, κτήνας εὐρηκεν ὁμοίαν τῷ λοιπῶν ὀρνίθου. ὃ ἵαθερόντων πλοῦτον ἐλπίζας εὐρήσκει, ἅ τῳ μικρῶν ἐξέρχεται ἐκείνου.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι δὲ τοῖς παροῦσιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ἀπληστῶν φεύγει.

Gallina

ΜΥΘΟΙ.

Gallina auripara.

GAllinam quis habens oua aurea parientem, ratus intra ipsam auri massam inesse, occisam alijs Gallinis similem reperit. Hic multum sperans inuenire diuitiarum, & exiguis illis priuatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere contentum esse praesentibus, & fugere inexplebilitatem.

Χελώνη, καὶ αἰετός.

Χελώνη αἰετῶ ἰδὲτο ἰππῶδι ταύτην διδῶσαι, ἣ ἡ παλαιὸν ἔσθ, πόρρω τῆτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκάνη μάλλον τῆ δ' ἑσθ πρὸς ἕκατο. λαβὼν ἔρ ταύτην τοῖς ὄνυξι, καὶ ἔς ὕψος ἀνενεγκὼν ἦτ' ἀφῆκεν. ἡ ἣ λατὰ πετρῶν πεσῶσα, σωετρίβη.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δὲ λέγει, ὅτι πολλοὶ γὰρ φιλονικίας τῶν φρονιμωτέρων παρακίσαντες ἑαυτοὺς ἔβλαψαν.

Testudo, & Aquila.

Testudo orabat aquilam, vt se volare doceret: ea autem admonente, procul

ΑΙΣΩΠΟΥ

cul hoc à natura ipsius esse, illa magis precibus instabat. Accepit igitur ipsam unguibus, & in altum sustulit, inde demisit. Hæc autem in petras cecidit, & conirita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in contentionibus prudentiores non audiuerint, seipso læsisse.

Αἰθίοψ.

Αἰθίοπες ὄνειατο, τοῦτον αὐτῶ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν, ἀμελεία δὲ πρῶτον ἔχοντες, καὶ παραλαβὼν οἴκαδ' εἰς πάντα μὲν αὐτῶ προσήγε τὰ ῥύματα πᾶσι δ' ἐλυστροῖς ἐπηρεᾶτο καθαίρειν, καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν ὅτι ἄχενος ἦν ἢ τὸ πονῆν προσκεύασεν.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι μέντοι καὶ φύσας, ὡς πρῶτον τὴν ἀρχὴν.

Æthiops.

Æthiopem quidam emit, talem ei colorem inesse ratus negligentia eius, qui prius habuit: ac assumpto in domum

M T Θ O I.

domum, omnes ei adhibuit abstersiones, omnibus lauacris tentauit mundare: & colorem quidem transmutare non potuit, sed morbum dolor parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas, vt à principio prouenerunt.

Ορνις, καὶ χελιδὼν.

Ορνις ὄφραως ὡὰ εὐρύθα, ἐπιμελῶς ἔκθερμά-
ναθα, ζεκόλαψε, χελιδὼν δὲ θαθαμλὴ
αὐτλῶ, ἔφθ: ὦ ματαία, τι ταῦτα τρέφεις; ἀπθ
αὐξυθγίτα, ἀκ σὺ πρώτης τ' ἀδικίη ἀξέτθ.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθθ δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάος θυτός ἔστιν ἢ πο-
νηρία, καὶ τὰ μέγιστα θυεργετήτθ.

Gallina & Hirundo.

Gallina, serpentis ouis inuentis, diligen-
ter calefacta excludit: hirundo autem
cūm eam vidisset, ait, ὦ demens, quid hæc
nutris? quæ cūm excreuerint, à te prima
iniuriam auspicabuntur.

Affabulatio.

Fabula

ΛΙΣΩΠΟΥ

Fabula significat, implacabilem esse prauitatem, licet afficiatur maximis beneficijs.

Κόραξ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῆ μητρὶ, μήτερ δὴ ἔσθ' θεῶ, καὶ μὴ θρωύα, ἢ δ' ὑπολαβῶσα ἔφη, τίς σε ὧ τέκνον τ' θεῶν ἐλείπει; τίν' ἔγωγ' κρείας ὑπὸ σὸ γε ὄκλει λάπης.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, ὄκλει φιλῶν ἐν ἀναγκῇ εὐρήσασιν.

Coruus.

Coruus aegrotans ait matri: Mater precare Deum, nec lamentare. Ea vero suscipiens ait, quis Deus o fili miteretur tui? Cuius enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula significat, qui in vita multos inimicos habent, amicum in necessitate inuenturos neminem.

Αλώπηξ, ἢ λέων.

Αλώπηξ μὴ πω θεαῖσιν λέοντα ἔπεισεν ἢ κατὰ τινὰ τύχην αὐτῆ σιωπῶντι. τὸ μὲν πρῶτον ἄτως ἐφοβήθη, ὡς μικρῶ καὶ ἀποθανῶν, ἔπειτα

ΜΥΘΟΙ.

ἔπειτα τὸ δεύτερον διαλαμάν ἐφοβήθη μὲν, ὡς
μὲν ὡς τὸ πρότερον, ἐκ τρίτου ἢ τέτου διαλα-
μάν ἔτως αὐτῆ καταθέσσει, ὡς καὶ προσελ-
θῶσα, ἀλεχθῆναι.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι ἡ σιωπῆ καὶ τὰ φο-
βερὰ τῶν πραγμάτων ὑπέρστανται ποιεῖ.

Vulpes, & Leo.

Vulpes cum nunquam vidisset Leo-
nem, cum ei casu quodam occurrisset
primum sic timuit, ut ferme moreretur.
Deinde cum secundo vidisset, timuit certe,
non tamen ut prius. Tertio autem, cum
ipsum vidisset, sic contra eum ausa est, ut
& accederet, & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat, conuersione terribi-
lia quodque accessu facilia fieri.

Τέτιξ, καὶ μύρμηκες.

Χειμῶντος ὄρα τῶν σίτων βραχυόντων. οἱ
μύρμηκες ἐψυχον, τέτιξ ἢ λιμῶντων ἢ τῆ
αὐτῶν τροφῆν. οἱ ἢ μύρμηκες εἶπον αὐτῶ, εἴα
τὶ τὸ θεῖον ὡς σιωπῆς τρεφῶν; ὁ ἢ ἤπην, ὡς
ἐχόλαζον, ἀλλ' ἤδ' ὄν μυσικῶς. οἱ ἢ γελῶσαν-

ΛΙΣΩΠΟΥ

τες ἔπον, ἀλλ' ἀβέρως ὥραις ἡνυλας, χέμωνθ
 ὄρχθ.

ἐπιμύθιον.

Ο μύθθ δηλοῖ, ὅτι ὁ δ' αἰτίνα ἀμελείη γν
 πωπι πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῆ, καὶ κινδύ-
 νεύσῃ.

Cicada, & Formicæ.

HYemis tempore cūm triticum efferue-
 ret, formicæ refrigerabant. Cicada
 autem esuriens, petebat ab eis cibum: For-
 micæ verò dixerunt ei, Cur æstare non
 colligebas alimentum? Hæc ait, non e-
 ram ociosa, sed canebam musicè. Tum
 hæc ridendo dixerunt, si æstiuo tempore
 modulabaris, nunc salta.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere quen-
 quam aliqua in re esse negligentem, ne
 mœreat ac periclitetur.

Ζεὺς.

Ζεὺς γὰρ τειλῶν, πάντα τὰ ζῶα εἰσία,
 μόνῃς ἢ τῆς χελώνῃς ὑσερησάσῃς, διαπο-
 ρῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑσερήσεως, ἐπιωθαύετο
 αὐτῆς, τίνθ χάρις αὐτῇ ἐπὶ τὸ δ' αἰπνοῦ
 ὁ παρε-

ΜΥΘΟΙ.

ὃ παρεγγύετο: τῆς ἡ ἀπόστασις, οἶκ' ὅ φιλ' ὅ, οἶ-
κ' ὅ ἀεισ' ὅ, ἀγανακτήσας αὐτῆς, ἕα το δ' ἔλασε
τὸν οἶκον βασιλεύσαν ἀφ' ἑαυτῆς.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἀρροῦνται μάλλον λιτῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἢ πρὸς
ἄλλοις πολυτελῶς.

Jupiter.

Jupiter nuptias celebrans, omnia anima-
lia accipiebat. Sola verò testudine tar-
dè profecta, admirans causam tarditatis,
rogavit eam, quamobrem ipsa ad coe-
nam non accesserit. Cum hæc dixisset,
domus chara, domus optima: iratus ipsi,
damnauit ut dum baiulans circum-
ferret.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq̄ homines eli-
gere, parcè potius apud se viuere, quam a-
pud alios lautè.

ἵππος, καὶ ὄνος.

Ἀνθρώπος τις ἔχων ἵππον καὶ ὄνον ὁ δ' ὄνον-
των ἡ γῆ τῆ ὁδῶ, εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ,
ἄρονον ἐκ τῆ ἐμῆ βαρῆς, ἡ δέλεος εἰναί με σῶνον, ὃ ἡ

Ε

ὄκ

ΑΙΣΩΠΟΥ

ἐκείνου. ὁ δὲ ὄνθ'· πρῶτον ἐκ τ' ἑτέρευ-
 τησιν. τ' ἡ δ' αὖτε πάντα ἀνθ' αὐτῶν καὶ
 αὐτῶν τῶν ὄνθ' ἄρα, θρηνησὶν οἱ π' ἔβρα: οἱ μὲν
 τῶν πρῶτον, τί μοι σωέβη τῶν ταλαιπώρων;
 μὴ δὲ λήσας γὰρ μικρῶν βάρθ' λαβῆρ, ἰδ' ἅπαν-
 τα βασάζω, καὶ τὸ δ' ἔρμα.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μὲν δὲ δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ με-
 γάλοι συγκεινωμένοι, ἀμφοτέρωθεν σωθήσονται ἢ ἂν
 βίω.

Equus, & Asinus.

HOMO quidam habebat equum & a-
 sinum. Cum autem iter facerent in
 via, ait asinus equo, tolle à me oneris par-
 tem, si vis me esse saluum. Illo non per-
 suaso, asinus cecidit, atque è labore mor-
 tuus est. Ab hero autem omnibus impo-
 sitis ei, & ipsa asini pelle, conquerens e-
 quus, clamabat, heu mihi miserrimo, quid
 mihi obrigit afflicto? quia enim parum o-
 neris nolui accipere, ecce omnia gesto, &
 pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum paruis
 iungantur, utrosq; seruari in vita.

κλίπαι

ΜΥΘΟΙ.

Κλέπται, καὶ ἀλεκτρονῶν.

Κλέπται ἔς τινα ἰσελθόντες οἰκίαν οὐδὲρ
εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρονῶνα, καὶ τὸτον λα-
βόντες ἀπήεσαν, ὃ ἢ μέλλων ἔτι αὐτῷ θύεσθαι,
ἔδ' αὐτοὺς ὡς ἂν αὐτῷ ἀκλίσει, λέγων, χήσι-
μοι εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς ἀκούσθαι τὰ
ἔργα ἐγέρων. οἳ ἢ ἔφησαν, ἀλλὰ δεῖ τὸ τοσο-
μᾶλλον θύομεν, ἐκείνους γὰρ ἐγέρων, κλέπται μὴ
μᾶς δὲ εἶς.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς
πονηροῖς γίναντι δῶται. ἢ τοῖς ἡγεροῖς δηγνέει γὰρ
τῆματα.

Fures, & Gallus.

FVres in domum quandam ingressi, ni-
hil inuenerunt nisi Gallum, atque hoc
capto, abierunt. Hic ab eis occidendus ro-
gabat, vt se dimitterent, dicens, vtilem esse
hominibus nocivum, eos ad opera excitando.
Hi vero dixerunt, sed propter hoc te tanto
magis occidemus, illos enim excitando,
furarios non finas.

Affabulatio.

E 2

Fabu-

ΛΙΣΟΠΟΥ.

Fabula significat, ea maximè prauis esse aduersa, quæ bonis sunt beneficia.

Οδιπῶροι.

Δυστινὲς κατὰ ταυτὸν ὠδοιπόρου. Εἰθετέ-
 ρος πέλεκυ εὐρόντῳ, ἕτεροῦ ὁ μη εὐρώων
 παρὴνδῆ αὐτὸ μὴ λέγειν εὐρηκα, ἀλλ' ὄρθηκαμεν.
 μὲ μικροῦ δ' ἐπελθόντων αὐτοῖς τῷ πέλεκυ
 ἀκβεβληκῶτων, ὁ ἔχων αὐτὸ διακόμενῳ, πρὸς
 τὸ μὴ εὐρόντα σωιδιπῶρον ἐλεγε, ἀκλώλαμεν.
 ὁ δ' ἔπειν, ἀπόλωλα λέγε, ὅκ ἀκλώλαμεν. καὶ
 γὰρ ὅτε τὸ πέλεκυ εὐρες, εὐρηκα ἐλεγε, ὅκ εὐ-
 ρήκαμεν.

ἐπιμύθιος.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μετὰ λαμβάνον-
 τες τῷ δυστυχηκῶτων, ὁ δ' ἔν ταις συμφοραῖς
 βέβαιόησι φίλοι.

Viatores.

DVO quidam vnà itinerabantur, &
 cùm alter securim reperisset, alter
 qui non inuenit, admonebat ipsum, ne
 diceret, inueni, sed inuenimus, sed Pau-
 ὁ post, cùm aggredierentur ipsos, qui
 securim perdiderant, habens ipsam
 perse-

persequentibus illis, ad eum, qui vna' itinerabatur, dicebat, perijmus. Illic autem ait, perij dic non perijmus, etenim & tunc, cum securim inuenisti, inueni dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, qui non fuerunt participes felicitatum, neq; in calamitatibus firmos esse amicos.

νεάνισκοι καὶ μάγιστροι.

ΔΥΟ νεάνισκοι μαγίστρῳ παρεκάθηον ἢ δὴ ἦσαν μαγίστροι πόρι καὶ τῶν οἰκείων ἔργων ἀσχολουμένων, ἔπειτα τούτων μέγιστροι καὶ τῶν κερῶν ἀφελόμενοι. ἔτι δὲ θεάτηρα λαθῆκε κολπῶν. ἐπιστραφέντες ἢ ἦσαν μαγίστροι, καὶ τῶν κερῶν ἐπιζητῶντες, ὁ μὲν ἀληφῶς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων, μὴ ἀληφέναι, ὁ δὲ μάγιστρος αἰδομένῳ τῷ κακουργίῳ αὐτῷ, ἔπεμ. ἀλλὰ καὶ ἐμὲ λάθητε, τῷ γὰρ ἐπισημασμένον θεῶν ὄψιν λήσεσθε.

ἐπιμύθησι.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἀνθρώπος ἐπισημασμένος λάθηται, ἀλλὰ τῷ θεῶν ὄψιν λήσεται.

ΑΙΣΟΠΟΥ.

Adolescentuli, & Cocus.

DV O adolescentuli apud cocum assidebant, & cōco in aliquo domestico opere occupato, alter horum partem quandam carniū subreptam in alterius demisit sinum. Conuerso autem Coco, & carnem quarente, qui abstulerat, iurabat non habere, qui autem habebat, non abstulisse. Cocus verò cognita malitia ipsorum, ait, sed etsi me latueritis, peieratum Deum non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, quod licet homines peierantes lateamus, Deum tamen non latebimus.

Γεωργός, καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργός τις μέλτων καταλύει τὴν βίον, καὶ βελούμεθ' αὐτὸν ἐαυτῷ παῖδας πύραυ λαβῆν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμεθ' αὐτοῦ, ἔφη. παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν κτὴν τὴν βίον ἐπέξομι. ὑμῖς θ. ὅπερ γὰρ τῆ ἀμπέλου μοι κέκρυπται ζητήσαντες εὐρήσατε πάντες. οἱ μὲν ἔν οὐθγύτες θησαυρὸν ἐκὴ παρὸ καταρωρὺ χθαε, πᾶσαντινὸν τὸ ἀμπέ-

ΜΥΘΟΙ.

ἄμπελος γλῶ μετὰ γλῶ ἀκρίωσιν τῷ πατρὶος κα-
τέσκαψαν, καὶ θησαυρῶ μὲν ἔσπεριετυχευ. ἢ
ἡ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖται, πολλαπλασιάζει
τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δηλοῖ ὅτι ὁ κάμαρος θησαυρὸς
ἔστι τοῖς ἀνθρώποις.

Agricola. & filij ipsius.

Agricola quidam vita excessurus, ac
volens suos filios periculum facere
de agricultura, vocatis ipsis, ait: Filij mei,
ego iam ē vita discedo, vos autem si quæ
in vinea à me occultata sunt, quæ fueritis,
inuenietis omnia. Illi igitur rati thesau-
rum illic defossum esse, omnem vineæ
terram post interitum patris defoderunt,
ac thesaurum non inuenerunt, sed vinea
pulchre fossa, multiplicem fructum red-
didit.

Affabulatio.

Fabula significat, laborem thesaurum
esse hominibus.

ΑΙΣΩΠΟΥ

Δεσπότης, καὶ κύνες.

Ανήρ τις ὑπὸ χημῶνθ, γνὼσ' αὐτ' πρεσ-
 σοίω ἀκλιφθαι, πρῶτα μὲν τὰ προεχτα
 λατέφα γν, εἶτα τὰς αἰγας, τ' ἢ φημῶνθ
 ὑπὸ κρῶνθ, καὶ αὖτ' εργατας βος σφαξας,
 ἐλοσνῶσθ, οἱ ἢ κύνες ταῦτα ἴδοντες, διελέχθη
 θυσαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωμεν κμ' ἡμῖς γε γν-
 τεύθην. ἢ γὰρ τ' εργατῶν βιωῶν ὁ δεσποτης ἡ-
 μῶν ἐκέραισθ, πῶς ἡμῶν φήσεται;

ἐπιμύθιον.

Ο μύθθ δηλοῖ, ὅτι τρέφους μάλιστα φεύ-
 γην καὶ φυλάττεισθ γν, οἱ τινες δὲ τ' οἰκίῳι ἀ-
 πέχονται.

Herus & Canes.

VIR quidam à tempestate in suo sub
 vrbio deprehensus, primum oues
 comedit, hinc capras. Tempestate auz
 tem inualefcente, & operarios boues
 iugulatos comedit, canes verò his visis
 dixerunt inter se, sed fugiamus nos
 hinc, si enim operarijs bobus herus no-
 ster non abstinet, quomodo nobis absti-
 nebit?

Affa-

Μ Τ Θ Ι.

Affabulatio.

Fabula significat, eos maxime fugere
& cauere oportere, qui neque suis absti-
nent.

Αλώπεκες.

Αλώπηξ γν̄ παγίδα λεφθεσ̄, καῑ ἄρκοπα-
της τ̄ ἕρας δ̄ρᾱ ράλα, αβιωθον̄ ἰω̄ ἀχιωυς
ἠγατο̄ τ̄ Βιο. . εγνω̄ ἔν καῑ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας
τὸ τ̄ αὐτὸ νεθετῆσαι, ὡς αὖ τῶ̄ λεινω̄ παθη̄ τοῖσι-
ου συγκαλυφειν̄ αἰχθ̄, καῑ δ̄ ἡ̄ παλας αβροί-
σαλᾱ παρήνη̄ τὰς ἕρας ἄρκοπη̄, ὡς ἔκ ἀπρε-
πες̄ μόνοῡ τὸ τ̄ μέλθ̄ ἄν, ἀλλὰ τ̄̄ πειρηθ̄ου
βλ̄ρθ̄ πρ̄σηρηθ̄ύου. Ἐπολαβοσᾱ ἡ̄ τις αὐτ̄
εἶπεν, ὦ αὐτη̄, ἀλλ̄ ἡ̄ ἔσσῑ ἔω̄ πρ̄σέφεργν, ἔκ αὖ
ἡμῖν αὐτὸ σιωβόλευς.

Ἐπιμύθιοι.

Ο μύθθ̄ δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τ̄ ἀνθρώπων,
ἔ̄ δ̄ ἡ̄ ἔννοιαν τὰς πρ̄ς αὐ̄ς πέλαις παιδ̄νται συμ-
βολαίς, δ̄ρᾱ ἡ̄ τὸ αὐτὸς συμφέρον.

Vulpes.

Vulpes laqueo capta, cum abscissa
cauda euasisset, non uiuendam
præ pudore existimabat vitam. Decre-

E 5

uit

ΑΙΣΩΠΟΥ

uit itaque & alijs vulpibus hoc idem per-
suadere, vt communi malo suum celaret
dedecus, Et iam omnibus collectis sua-
det caudas abscindere, quod non inde-
cens solum hoc membrum sit, sed & su-
peruacuum opus appensum. Respondens
autem ex ipsis quaedam, ait: Heus tu, nisi
tibi hoc conduceret, nobis non consu-
leres.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines non
beneuolentia in propinquos consulere, sed
suo commodo.

Ερμῆς, καὶ ἀγαλμαῖοις.

Ερμῆς γυνῶναι βυλόμενθ' ὅτι τίνι λιμῷ παρ'
ἀνθρώποις ὄσιν, ἤκεν ἄς ἀγαλμαῖοις,
ἑαυτὸν εἰκάζει ἀνθρώπῳ, καὶ θεασάμενθ' ἀ-
γαλμα ἄ Διός, ἠρώτα πόσθ τις αὐτὸ πρίαθ'
δύναται; ἢ ἠπείνθ' δραχμῆς, γελᾶσθ',
πόσθ τὸ πῆς ἠρας ἔφη, ἀπείνθ' ἢ πλείονθ',
ιδὼν καὶ τὸ ἑαυτ' ἀγαλμα, καὶ νομίσας, ὡς
επειδὴ ἀγγελός ἐστι θεῶν καὶ λιερόνθ', πολὺ
αὐτ' παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸ λόγον, ἠρε-

το παρ



Μ. Τ. Θ. Ι.

το περι αὐτῶν, ὅδ' ἀγαλματοποιὸς ἔφη, εἰὰν τῶν
τῶν ἀνήσῃ, καὶ τὸτομ προδῆκλω σοὶ δίδωμι.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρα λευκόδοξον, ὃδ' ἐμίαν
πρὸς ἄλλοις ὄντα τιμῆ.

Mercurius, & Statuarius.

Mercurius scire volens quanti apud
homines esset, iuit in statuarij offi-
cinam, transformatus in hominem, & vi-
sa statua Iouis, rogabat, quanti quis ipsam
emere posset? Hic autem cum dixisset
drachma, risit, & quanti Iunonis ait, cum
dixisset pluris, visa & sua ipsius statua, ac
opinatus, cum nuncius sit Deorum, & Iu-
erosus, maximam de se apud homines ha-
beri rationem, rogauit de se. Statuarius
verò ait, si hasce emeris, & hanc addita-
mentum do.

Affabulatio.

Fabula in virum gloriosum, qui nullis
us apud alios est precij.

Λύκος, καὶ γέρανος.

Λύκος λαμῶ ὀσέωμ ἐπεπύγῃ. ὃ ἃ γέραν-
νω μιδὸν παρέξῃμ ἔπην, ἢ τῶν τεφα-
λῶ αὐτῆς ἀπβαλῶσα, τὸ ὀσῶμ ἐκ τῆ λαμῶ
αὐτῶ

ΑΙΣΩΠΟΥ

αὐτὸν ἐκβάλοι. ἢ ἢ τὸ τ' ἐκβαλεῖται, δολιχόδ' ἔσται
 οὐτα ἢ μίανον ἐπέθητε, ὅς τις γελᾷσας, καὶ τὸς
 ὀδόντας θήξας, ἀρκῆ σοι μίανος, ἔφη, τὸ τ' ἔμοσα
 νομ, ὅτι ἐκ λύκου σώματ' ἔσται καὶ ὀδόντων ἔξῃσας καὶ
 ρανσῶαν, μηδὲρ πᾶσσαν.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας, οἱ τινες αὐτὸν συνδόντα
 δρασώμενοι, τοῖς ἐνεργέταις τοιαύτας ἐπιπέμει
 σι χάρτας.

Lupus & Grus.

L Vpus gutturi osse infixo, mercedem
G ui præbiturum dixit, si capite inie-
 cio, os ex gutture sibi extraxerit, hæc au-
 tem eo extracto, quippe quæ procero es-
 set collo, mercedem efflagitabat, qui sub-
 ridendo, dentesq; exacuendo, sufficiat ti-
 bi, a t, illa sola merces, quòd ex ore lupi,
 & dentibus, saluum caput, & illæsum exea-
 meris.

Affabulatio.

Fabula in viros qui à periculo serua-
 ti, benè de se meritis eam grauiam refe-
 runt.

ΑΛΙΕΥΣ

ΜΥΘΟΙ.

Ἀλιεύς.

Αλιεύς γν' τινι ποταμῷ ἠλίσθη. ἀκτένας ἤ-
τα δ' ἵκτυα, καὶ τὸ ρεύμα περιλαβὼν ἐκατέ-
ρωθεν, καλωδίῳ προσέησας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔ-
τυπῆν, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες, ἀπὸ φαυλας
κτῶς πρὸς βρόχους ἐμπέσωσι. τὸ δ' ἔπειτα πο-
οικέντων τῆς θεασάμενος ἰδὼν τοιοῦτα, ἐμέμ-
φето ὡς τὸ ποταμὸν θολῶντα. Ἐδιδέξας ὕδωρ μὴ
συγχροῶντα πίνειν, καὶ ὅς ἀπεκρίνατο: ἀλλ' ἔ-
μη ὕδατος ὀποταμὸς ταρῆται. Ἰεμὲ δέησε λιμῶν-
τουτα ἀκτένας.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μύθος δ' ἔστι, ὅτι καὶ τὸ πόλιον οἱ δημα-
γογοί, τότε μάλιστα ἰργάζονται, ὅταν τὰς πα-
τριδας αὐτῶν πειράσων.

Piscator.

Piscator in fluuio quodam piscabatur,
extentis autem retibus, & fluxu com-
prehensio utrinque, funi alligato lapi-
de, aquam verberabat, ut pisces fugien-
tes incauē in retia inciderent. Cū
quidam verò ex ijs, qui circa locum ha-
bitabat, id facere videret, increpa-
bat,

ΛΙΣΝΠΟΥ

bat, quòd fluuium turbaret, & claram a-
quam non sineret bibere. Et is respon-
dit, sed nisi sic fluuius perturbetur, me o-
portebit esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat, ciuitatum etiam re-
ctores tunc maximè operari, cum patrias in
seditionem induxerint.

λύκη, καὶ ἡραῦς.

Λύκη λιμώτων περιήγητων τροφῶν, γε-
νόμην ἢ κατὰ τινα τρόπον, ἠκούσθη παι-
δὶς κλαίοντῶ καὶ ἡραῖς λεγούσης αὐτῶ, παῦ-
σαι τοὺς κλάειν. ἃ δὲ μὴ, τῆ ἡρα ταύτη ὑπὸ δ' ὥσῳ
σε τῶ λύκῳ, οἶοντῶ δὲ ἡ λύκῳ ὅτι ἐληθεύθη ἡ
ἡραῖς, ἴσατο πολλῶ ἐκδεχόμενῶ ἡραῖν. ὡς ἢ
ἐσπέρα κατέβαλῃν, ἀκούθη πάλιν τῆ ἡραῖς κα-
λακρυόσης τῶ παιδίον, καὶ λεγούσης αὐτῶ, ἐάν
ἔλθῃ ὁ λύκῳ δεῦρο, φονεύσομεν, ὡ τέκνον, αὐ-
τόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκῳ, ἐπηρεύετο λέγων,
ἐν ταύτῃ τῆ ἐπαύλῃ ἄλλα μὴ λέγουσιν, ἄλλα ἢ
πράττεισιν.

ἐπιμύθιον.

Ο μῦθῳ πρὸς ἀνθρώπου, δὲ τινεσ τὰ ἔργα
τοῖς λόγοις ἔκ' ἔχουσιν ὁμοίαν.

Lupus

Lupus & vetula.

Lupus esuriens circuibat quærendo cibum. Profectus autem ad locum quendam, audiuit lugentem puerulum, eique dicentem anum, desine plorare, sin minus, hac hora tradam te Lupo. Ratus igitur Lupus seriò loqui aniculam, expectabat ad multam horam. Sed cum aduenisset vespere, audit rursus anum blandientem puerulo, ac dicentem, si venerit lupo huc, interficiemus eum fili. His auditis lupo eundo dicebat, in hoc tugurio aliud dicunt, aliud faciunt.

Affabulatio.

Fabula in homines, quorum facta verbis non respondent.

Κυῖες.

Εκων τις δύο κυῖας, τὸν μὲν ἕτερον θυρεὺν εἰδὼς αἴξει, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακῆν. καὶ δὲ ἄποτε ὁ θυρεὺς οὐκ ἔστι, καὶ ὁ οἰκὸς συμμετῆχεν αὐτῷ τὸ θυρεὺς ἀγαμακτῶν δὲ τὸ θυρεὺς, λακκῆνον οὐκ εἶδοντ. ἄγε αὐτὸς μὲν καθ' ἐκαστὴν μοχθῆν, ἐκείν δὲ μὴδ' ἐμ

ΑΙΣΩΠΟΥ

μηδὲν πονῶν τοῖς αὐτῷ τρέφεται πόνοις, ἕνα-
 λαβὼν αὐτὸς εἶπε, μὴ μὲ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην
 μέμνη, ὅς τ' ὠνεῖν με εἶδ' ἰσ' ἀξύν, ἀλλὰ πόνους
 ἀλλοτρίους ἐδίδμ.

ἠὲ μύθου.

Ο μύθος δηλοῖ τὴν ἕνωσιν οἱ μὴδ' ἔν' ἠ-
 σάμνοι. ὁ μὲμνηοί ἡσιν, ὅταν αὐτῶν οἱ γονεὺς ὄ-
 πως ἀγὰ γωσιν.

Canes.

HAbens quidam duos canes, alterum
 venari docuit, alterum domum ser-
 uare. Caterum si quando venaticus ca-
 peret aliquid, & domesticus particeps
 una cum eo erat cœnæ; a grè ferente au-
 tem venatico & illi ob. jiciente, quòd ipse
 quotidie laboraret, ille nihil faciens suis
 nutrire tur laboribus, respondens ipse, ait,
 non me, sed herum reprehende, qui non
 laborare me docuit sed labores alienos
 comesse.

Affabulatio.

Fabula signifi- adolescents, qui
 nihil sciunt, haud è reprehendendos,
 cùm eos parentes s' educaverint.

Ανθρῶν

Μ. Τ. Θ. Ο. Ι.

Ἀνθρώπου καταθραύσεως ἄγαλμα.

Ανθρώπος τις ξύλινον ἔχων θεῖον, πέννης ὄρη
καθίκετο, ἵνα ἀγαθοποιήσῃ αὐτὸν. ὡς δὲ
ταῦτα ἐπρατήσῃ, καὶ εὐδὲν ἤτιον γὰρ πενία δὲ
γε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν, ἐξέριψεν εἰς τὸ
εἶδαφθον. προσκευασμένη δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐν αὐ-
τίκῃ κλαδίσης, χρυσὸς ἐξέριψεν ὅτι πλάσθον,
ὅν πορ δὲ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὁ ἀνθρώπου εἶδαφθον : σρεβλὸς
ὑπάρχεις, ὡς γε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων, τιμῶντά
σε γὰρ ἠκιστὰ με ὠφέλησας, τὴν αὐτὰ δὲ πολλοῖς
καλὸς ἀμείβῃ.

ἠμύθιον.

Ὁ μύθος δὲ κλοῖ, ὅτι ἔκ ὠφελήσῃ τιμῶν
πονηροῦ ἀνθρώπου. τὴν πῆλῶν ἢ αὐτὸν μάλλον ὠφε-
λήσῃ.

Homo perfractor statuæ.

HOMO quidam ligneum cūm habe-
ret DEVM, pauper existens suppli-
cabat, vt sibi beneficeret. Cūm igitur
hæc faceret, & nihilominus in pauper-
tate degeret, iratus eleuatum ipsum cru-
ribus proiecit in pauimentum. Illiso igi-
tur capite, ac statim diffractio, auri quàm
plurimum effluxit, quod iam ille dum
colligeret, exclamabat, peruersus es, vt
F puto

ΑΙΣΩΠΟΥ

puto & ingratus, colenti enim mihi nequaquam profuisti, verberanti autem te, multa donasti bona,

Affabulatio.

Fabula significat, non profuturum te tibi honorando prauum hominem, sed verberando ipsum profuturum magis.

Γυνή, καὶ θεράπωναι.

Γυνή χήρα φιλεργός θεραπεινίδας ἔχουσα. ταύτας αἰώθῃ νυκτὸς ἐγείρει ὑπὸ τὰ ἔργα, πρὸς τὰς τ' ἀλεκτρονίων ὡδ' ἄς. αἰετὶ συνεχῶς τῷ πόνῳ πελαπορεύμεναι, ἐγνώσαν δ' αὐρὴν ἐπὶ τ' οἰκίας ἀκκτείναι ἀλεκτρονία, ὡς ἐκείνῃ νύκτωρ δ' ἀκκτείναντες τὴν δ' ἐσποιναν. σωέβηδ' αὐταῖς τ' ὅσα πρᾶξαμέναις, χαλεωότεροις περιπεσάν τοις δ' ενοῖς. ἢ γὰρ δ' ἐσποῖτης ἀγνοῦσα τὴν τ' ἀλεκτρονίων ὡσαν γίνουχώτερον ταύτας ἀρίση.

ὑπὸ μύθῳ.

Ο μύθῳ δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βδελύματα, κακῶν αἰτία γίνεται.

Mulier, & Ancillæ.

Mulier vidua operosa ancillas habens, has solebat noctu excitare ad

ΜΥΘΟΙ.

ad opera ad gallorum cantus. His vero assiduo defatigatis labore, visum est oportere domesticum occidere gallum, tanquam illum, qui noctu excitaret heram. Euenit autem ipsis hoc factio, ut in grauiora inciderent mala, nam hera ignorans gallorum horam temporius eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat, plerisque hominibus consilia esse malorum causas.

Κομπασής.

Ἄνθρωποι ἀποδησάντες, ἔπειθ' ἠέλιον πρὸς τὴν
ἑαυτῶν γῆν ἐπανελθόντες, ἄλλα τε πολλὰ ἐν
διαφοραῖς ἑνὸς ἀγαθὸν εἶναι χάριτας ἐπέμπαζον,
καὶ δὲ καὶ ἐν τῇ γῆν πεπησάντων τῶν ἀνθρώπων,
οἷον ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων δεινατὸς ἂν εἴη τῶν ἀνθρώπων
πρὸς τὸν ἠέλιον καὶ μαρτυρίας τοῦ ἐκείνου παρόντος
ἐλεγνέμενοι. τῶν παρόντων τις ὑπολαβὼν, ἔφη,
ὡς τὸ, ἂν ἀληθὲς τὸν ὄντα, ὁ δὲν δὲ σοὶ μαρτυ-
ρῶν, ἰδὲ ὄντα, ἰδὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων.

ἐπιμύθιος,

F 2

ο μύθ

ΑΣΙΩΠΥ

Ο μῦθος δὲ λέγει, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἢ τὸ
πράγματ' ἀποδείξει, πᾶς λόγος περιπίπτει
ἄστυ,

Iactator.

VIR quidam peregrinatus, deinde in
suam patriam reuersus, aliaque multa
in diuersis vtiliter gessisse locis iactabat,
atque etiam Rhodi saltasse saltum, quem
nullus eius loci potuerit saltare, ad hoc &
testes, qui ibi interfuerunt, dicebat habere.
Quidam autem ex ijs qui aderant,
suscipiens, ait, heus tu, si verum hoc est,
non est tibi opus testibus, en Rhodus, en
salta.

Affabulatio.

Fabula significat, nisi prompta rei de-
monstratio sit, omnem sermonem vanum
esse & superuacuum.

Καιροπράγμων.

Aνὴρ καιροπράγμων εἰς τὸ γινώσκουσις ἤκειν
ἀπόλλωνά, περιᾶσαι τὸτον βυλόμυθον,
καὶ δ' ἠ λαβὼν σραθίον ἐν τῇ χειρὶ. καὶ τὸ τῆ ἐδῆ-
λε σικεπάσας, ὅστι τε τὸ τρίποδ' ἐγγισα, καὶ ἤρεα
πο τὸ θεοῦ, λέγων, ἀπολλων, ὁ μετὰ χάρας φέ-
ρω πᾶτερον ἔμπνεον ὅστι, ἢ ἄπνεον, βυλόμυθον,
ὡς ἂ

Μ Τ Θ Ο Ι.

ὡς εἰ μὴ ἀπνευ ἔπαι, ζῶν ἀναδείξαι τὸ σφύθιον,
 εἰ δὲ ἐμπνευ, ὄντως ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκείνο προ-
 ενεγκῆν. ὃ ἧ γε θεὸς τὴν κακὴν τέχνην αὐτῷ γνῶν
 ἐπίνοιαν, ἔπειθ', ὁπότερον ᾧ εἶπ' ὁ Βάλλη ποιῆ-
 σαι, ποιῆσον. περὰ σοι λέγεται γὰρ τὸ το πρᾶξαι,
 ἄτοι ζῶν ὄκατέχης, ἢ νεκρὸν ὑποδείξαι.

ἄν μύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρλόγιστον καὶ
 ἀλάθητον.

Malignus.

VIR malignus ad eum, qui in Del-
 phis est, iuit Apollinem, tentaturus
 rus ipsum. Atque ideo comprehenso pas-
 serculo manu, & eo veste contectio, ste-
 titque proximè tripodem, ac rogavit De-
 um dicendo: ὦ Apollo, quod manibus
 fero, vtrum viuum ne est, an mortuum?
 nam si mortuum diceret, viuum osten-
 surus erat passerulum, sin viuum, sta-
 tim suffocatum mortuum illum efferre.
 Sed Deus maligna ipsius cognita men-
 te, ait, vtrum vis, heus tu, facere, facito,
 penes te enim est istud facere, siue viuum
 quod contines, siue mortuum osten-
 dere.

F 3

Affa.

ΛΙΣΩΠΟΥ

Affabulatio.

Fabula significat, numen necesse decipi
posse, necesse quicquam latere.

Γαῖς, μήτηρ.

Παῖς ἐκ διδασκαλίας τῶν τῶν συμμαθητῶν
δελτον λέλειπας, ἤνευκε τῆς μητρὸς. τὸ ἤμην
αὐτὴν πληξέσθης, μάλλον μὲν ἔν ἀκροβατικῆς,
πρωτῶν τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζων λέλει-
πῆν. ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ ποτε ληφθεὶς, ἀπὴν γε-
το τῶν πρὸς θάνατον: τὸ ἤμητρός ἐποικίης καὶ
ὀλοφυρομένης. ἐκείνη τὸ δὲ θημίον ἐδῆτο βρα-
χέα τινα τῆς μητρὸς δὲ λεχθῆναι πρὸς τὸ ἔς. τὸ
ἤ ταχέως τῶν σώματι τὸ παιδὸς προδίσης,
ἐκείνη τὸ ἔς τοῖς οὐδ' ὅτι δακῶν ἀφίλετο. τῆς
ἤμητρός καὶ τῶν ἄλλων καταγορεύοντων, ὡς ὁ μόν-
ον ἐκκλοφῆν, ἀλλ' ἠδὲ καὶ ἡς τῶν μητέρα ἠσέ-
βησεν, ἐκείνη ἤπην, αὐτὴ γὰρ μοι τὸ ἀκλάας
γένουσα ἄπει. ἡ γὰρ ὅτε τῶν δελτον ἐκκλοφῆν
ἐπέπληξέ μοι, ἔκ αὐτῆς μέχρι τῶν χωρῆσας νῦν
ἐγὼ μὲν αὐτὴν θάνατον.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ μὴ κατατ' ἄρ' χάς κο-
λαζομένων, αὐτὴ μείζον ἀνξάνη κατακτά.

Puer

Puer, & Mater.

PVer ex literario ludo condiscipuli ^{tabellæ} librum furatus, tulit matri. Cùm ea verò non corripuisset, sed potius amplexata fuisset, profectus ætate cœpit & maiora furari. In ipso autem furto aliquando deprehensus, ducebatur rectà ad mortem, at sequente, & lugente matre ille carnifices orabat, vt breuia quædam matri narraret in aurem. Quæ cùm illico ori filij se admouisset ille aurem dentibus demorsam abscidit, Matre autem & alijs accusantibus, quia non solum furatus sit, sed & in matrem impius esset, ille ait. hæc enim mihi perditionis fuit causa. Si enim cum librum furatus fui, me corripuisset, non ad hæc vsque procedendo, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, eorum quæ non in principio puniuntur, in maius augetur mala.

ΛΙΣΩΠΟΥ

Ἀλώπηξ, καὶ τράγος.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς φρέαρ
 λατέβησαν. μετὰ ἧ τὸ πιῖν, τὸ τράγου
 σκεπτομένη τὴν ἀνοδὸν, ἢ ἀλώπηξ ἔφη, θύραθεν,
 χρήσιμον τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν
 ὠνεύοντα, ἢ γὰρ ὄρθιον σταθῆς, οὗς ἐμπε-
 δίως τῶν ποδῶν ἔσθ' τοίχῳ πλοτερείσθαι, καὶ
 τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοῦ μπεδοῦν κλινῆς, ἀνα-
 δραμεῖται δὲ τὸ σῶν αὐτὴν νότων καὶ κερμάτων,
 καὶ ἔξω τὸ φρέαρ ἐκείθεν τῆσδ' ἠλάσσει, καὶ σὲ μὲν
 τὸτο ἀνασπάσσει γῆτεῦθον. τὸ τράγου πρὸς τὸ-
 το εἰσπίπτει ἡμετέρας, ἐκείνη τὸ φρέαρ
 ὅπως ἐκπηδῆσσει, ἐσπίπτει περὶ τὸ σῶμιον ἡδὲ
 μὲν. ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμμετετο, ὡς παρα-
 βάνουσαν τὰς σιωθῆκας, ἢ δ' ἄλλ' ἔτοσ' αὐτάς,
 εἶπε φρένας ἐκείκτισσο, ὅπως γῆ ἔσθ' πῶγωνι
 τρίχας, ὃ πρότερον ἂν λατέβη, πρὶν ἢ τὴν ἀνο-
 δὸν σπέψασθαι.

ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τὸ φρόνιμον ἄν-
 δρα δ' αὖ πρότερον τὰ τέλη σκοπεῖν τὰ πρᾶ-
 γμάτων, εἴθ' ὅπως αὐτοῖς ἐγχαρῆν.

Vulpes,

Vulpes, & Hircus.

Vulpes & Hircus sitientes in puteum descenderunt, sed postquam biberunt, hirco indagante ascensum, Vulpes ait, confide, vtile quid in vtriusque etiam salutem excogitavi: si enim rectus steteris, & anteriores pedes parieti firmaueris, & cornua pariter in anteriorem partem inclinaueris, cum percurrerim ipsa per tuos humeros & cornua, & extra puteum illinc exiliuerim, & te postea extraham hinc. Ab hirco autem ad hoc, prompte officio præstito, illa cum ex puteo sic exiliuisset, exultabat circumos læta. Hircus autem ipsam accusabat, quòd transgressa fuerit conuentiones. Illa autem, sed si tot, inquit, mentes possideres, quot in barba pilos, non ante descendisses, quàm ascensum considerasses.

Affabulatio.

Fabula significat, sic prudentem virum oportere prius fines considerare rerum, deinde sic ipsas aggredi.

ΑΣΙΩΟΗΥ

Ανθρωπῶ, καὶ κύνων.

Ανθρώπος τις ἠτοίμαζε δεῖπνον, δειάσων τὰ
 νὰ τῶ φίλων αὐτῶ καὶ οἰκείων. δ' ὁ κύων αὐτῶ
 ἄλλου κυῖα ἐκάλε, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο τιωδ' ἄ-
 πνησόν μοι. ὁ ἧ προσελθὼν, χάρων, ἴσατο βλέ-
 πων τὸ μέγαν δ' ἄπνον, βοῶν, γν' τῆ καρδία, βα-
 βά, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπινάλωε ἐφάνη, φα-
 φίσομαί τε γάρ ἡ ἐς κόρον δ' ἄπνήσω, ὡς τε με αὐθ-
 ριον μηδ' ἀμῆγε πᾶν ἄσαι. ταῦτα λαθ' ἑαυτὸν
 λέγοντ' ὁ τῶ κυῖος, καὶ ἅμα σάοντ' ὁ τῶ κέρκον.
 ὡς δ' ἡ ἐς τὸ φίλον θαρρῶντ' ὁ, ὁ μάγερ' ὡς ἄδε
 τῶτον ὡδε λακῆσε τῶ κέρκον περιερίφοντε.
 λαπαχῶν τὰ σκέλη αὐτῶ, ἔρριψε πάρα χεῖμα
 ἔξωθεν τῶ θυείδων. ὁ δεκατιῶν, ἀπῆαι μεγά-
 λως κρᾶζων. τῶ τις ἧ κυῖων, τῶν λαθ' ὁδ' οὐ αὐτῶ
 σιωπῶντων, ἐπηρώτα, πῶς ἐδ' ἄπνησας φί-
 λῶ, ὁ ἧ πρὸς αὐτῶ ὑπολαβῶν ἔφη, ἐκ τῶ πολλῆς
 πόσεως μεθυδῆς ὑπερ κόρον. ἔδε τῶ ὁδ' οὐ αὐ-
 τῶ ὄθην ἐξῆλθον, οἶδα.

ἠμύθιον.

Ὁ μῦθῶ δ' ἡλοι ὅτι ὁ δ' ἄ θαρρῶν τοῖς ἐξ ἀλα-
 λοτριῶν εὐ ποιῶν ἀγγελουμένους.

Homo & Canis.

Homo quidam parabat coenam ac-
 cepturus amicum quendam suum,
 & fa

& familiarem. Canis item ipsius alium in-
 uitando canem, dicebat, o amice veni cœ-
 na vnâ mecum. Is cum accessisset, lætus
 astitabat, magnam spectans cœnam, secum
 loquens: Pape, quanta mihi lætitia nunc
 derepente oblata est. Nam & nutriar, &
 ad facietatem cœnabo, ita vt nullo modo
 cras esuriam. Hæc secum dum diceret
 canis, simulq; moueret caudam, vt qui iam
 amico fideret, cocus vt vidit ipsum huc &
 illuc caudam circumagentem, arreptis
 ipsius cruribus eiecit statim de fenestris.
 At is, cum decidisset, ibat, vehementer ex-
 clamando. Sed canum quidam, cum illi
 in via occurrisset percunctabatur, vt bel-
 le. cœnatus es amice? Is suscipiens, ei di-
 xit, multo potu inebriatus supra facietate-
 tem, ne ipsam quidem viam qua egressus
 sum, noui.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere con-
 fidere ijs, qui ex alienis benefacere polli-
 centur.

ΕΥΛΟΓΕ-

ΛΙΣΩΠΟΥ

Ξυλοκόμος, καὶ Ερμῆς

Ξυλοκόμος τις παρὰ τῷ ποταμῷ, τὸν οἰ-
 κῆον ἀπέβαλε πῆλεον. ἀμυχανῶν τίνων
 παρὰ τῷ ὄχθῳ λαβίνας ὠδύρετο. ἔρμης ἰμα-
 θῶν τῷ αἰτίαν, καὶ οἰκτῆρας τὸ ἄνθρωπον, λα-
 ταδύς ἄς τοῦ ποταμοῦ, χρυσὸν ἀνήνευκε πῆλε-
 κων, καὶ ἂ ὅτος ὄσιν, ὅμ ἀπώλεσεν, ἤρετο τὸ ἰ,
 μὴ τὸτον εἶναι φαμλῆς, αὐθὶς λαταβάς ἀργυρῶν
 ἀνεύμισε, τὸ ἰ, μηδὲ τὸτον εἶναι τὸ οἰκῆον ἀπόν-
 τῳ, ἐκ τρίτῳ λαταβάς ἐκείνον τὸ οἰκῆον ἀνήνε-
 γκε. τὸ ἰ, τὸτον ἀληθῶς εἶναι τὸ ἀκλωλότα φα-
 μλῆς, ἔρμης ἀπὸ ξάμλου αὐτῷ τῷ δικαιο-
 σιῶν, πάντα αὐτῷ ἐδώρησατο, ὃ ἰ παρὰ
 γυρόμλου, πάντα τοῖς ἐταῖροις τὰ συμβάντα
 διεξέληλυθον. ὡν ἄς τις τὰ ἴσα διεπράξαδ' ἐ-
 βλεύετο καὶ παρὰ τὸ ποταμὸν ἐλθῶν, καὶ τῷ
 οἰκῆον ἀξίνων ἐξεπίτηδες ἀφῆς ἄς τὸ ρεῦμα,
 λαλαίων ἐκάθητο. ὡφραμῆς ὅμ ὁ ἔρμης λακείνω,
 καὶ τῷ αἰτίαν μαθῶν τὸ θριύς, λαταβάς ὁμοί-
 ως χρυσῶ ἀξίνων ἐξήνευκεν. καὶ ἤρετο ἂ τῷ τῷ
 ἀπέβαλε, τὸ ἰ σιὸν ἠδονῆ, ναὶ ἀληθῶς ἠδ' ὄσι φη-
 σαντῳ, μισήσας ὁ θεὸς τῷ τοσ αὐτῷ ἀνάσφ-
 αν, ὃ μόνον ἐκείνῳ λαταχέον, ἀλλ' ὄδ' ἐτῷ οἰκῆ-
 αν ἀπέδωκεν.

ὡμύθιον.

ομύθῳ

ΜΥΘΟΙ.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι τοῖς δικαίοις τὸ
 θεῖον συνάερεται, τοσούτοις ἀδίκτοις γίνονται.
 τῆς ταύτης.

Lignator, & Mercurius.

Lignator quidam apud fluvium su-
 am amisit securim. Inops igitur
 consilij, iuxta ripam sedendo plorabat.
 Mercurius autem intellecta causa &
 miseratus hominem, urinatus in fluvi-
 um, auream sustulit securim, an hæc es-
 set, quam perdiderat, rogavit. Illo non
 eam esse dicente, iterum urinatus argen-
 team sustulit. Illo neque hanc esse suam
 dicente, tertio urinatus, illam ipsam su-
 stulit, illo hanc verè esse deperditam di-
 cente, Mercurius probata ipsius equi-
 tate, omnes ei donavit. Ille profectus
 omnia socijs, quæ acciderant, narrauit.
 Quorum vnus eadem facere decreuit,
 & ad fluvium profectus, & suam secu-
 rim ^{de idem} consulto demisit in profluentem,
 & plorans sedebat. Apparuit igitur
 Mercurius & illi, & causa intellecta
 plora-

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

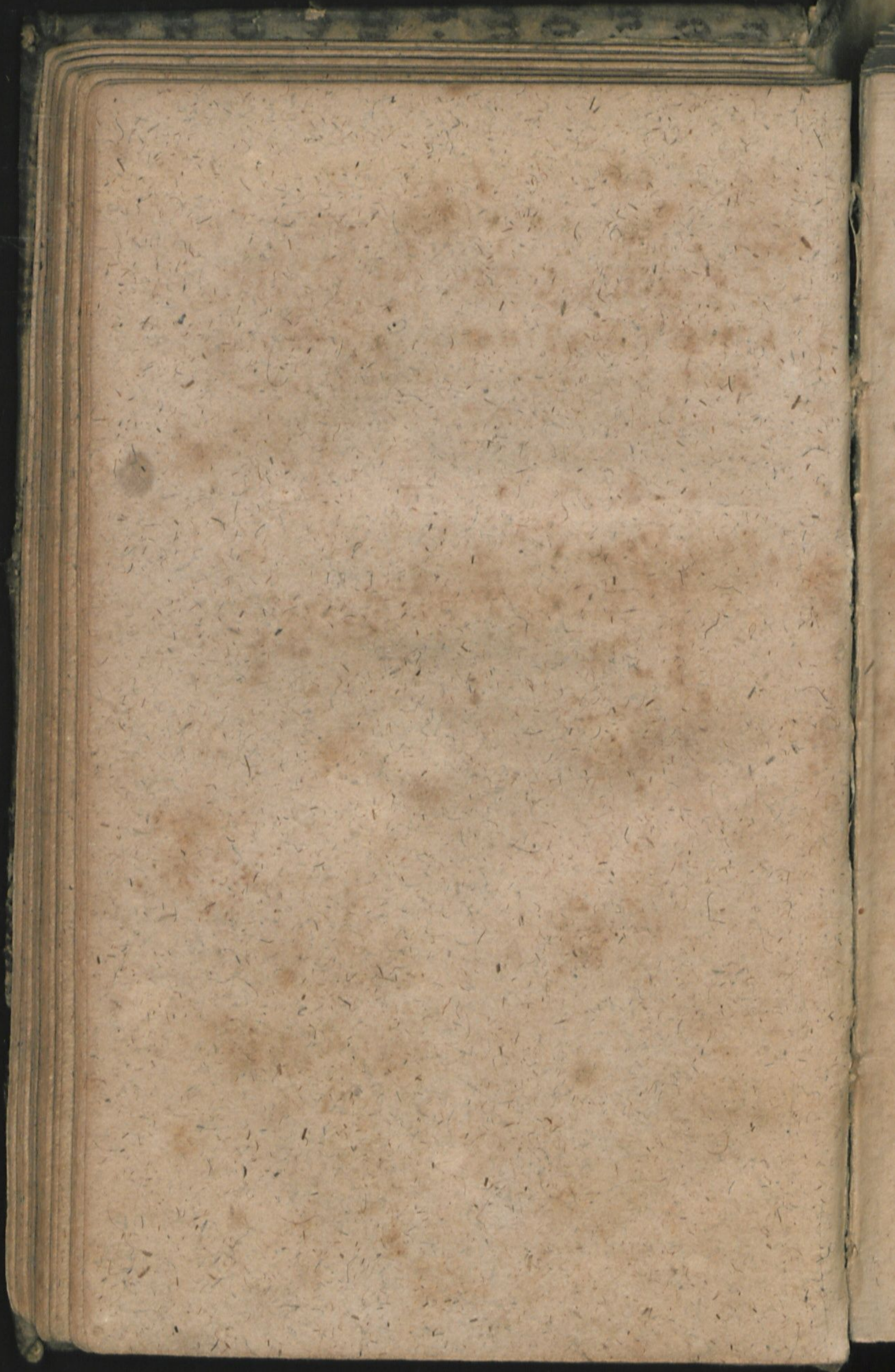
ploratus, vrinatus similiter auream securum extulit, & rogavit an hanc amisisset, illo lætabundo & verè hæc est dicente, perosus Deus tantam impudentiam, non solum illam detinuit, sed ne propriam quidem reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, quantum iustis Deus auxiliatur, tantum iniustis esse contrarium.

F I N I S.

Θεῶν ἱστορίαι



ULB Halle 3
007 378 424



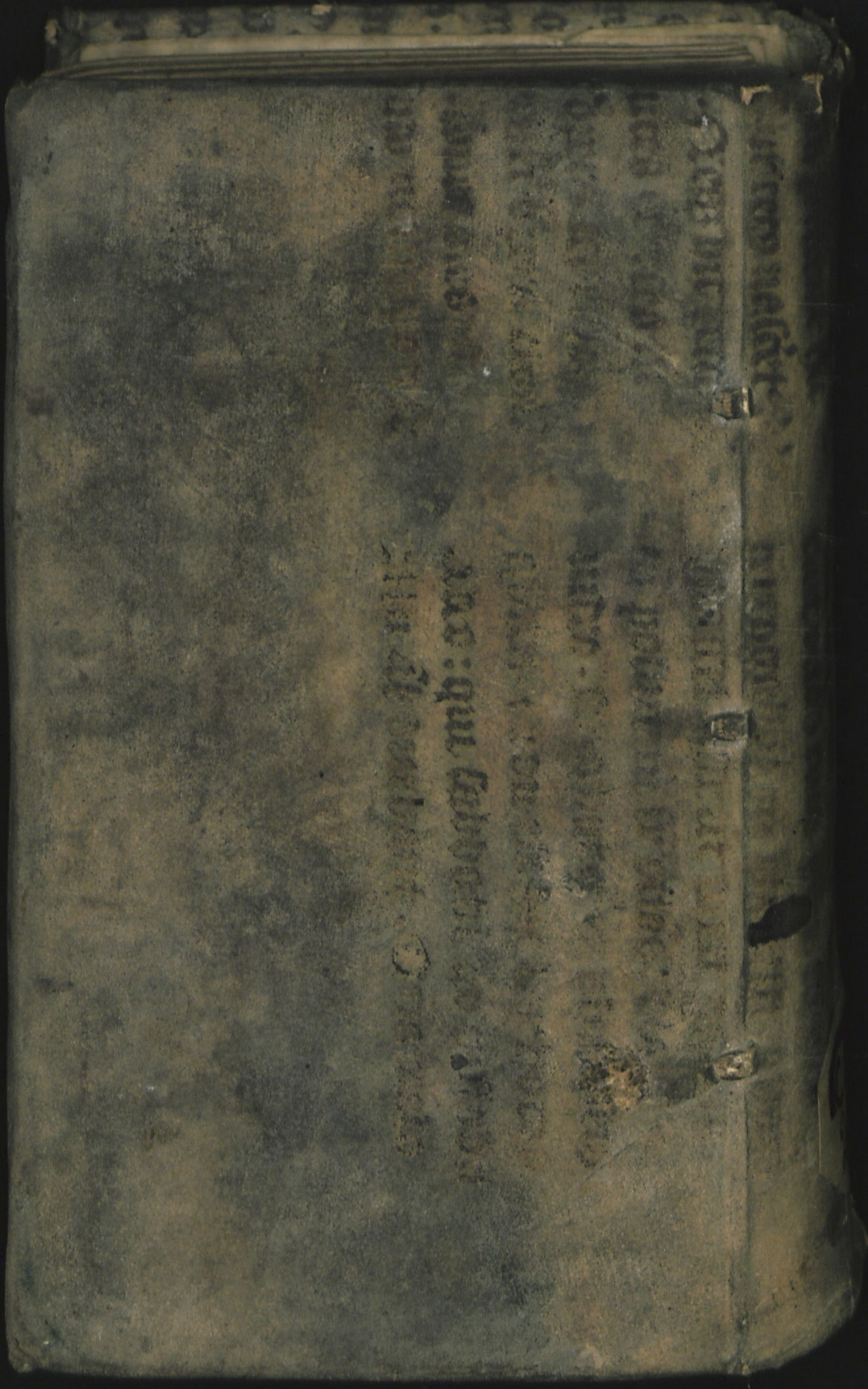
50

VD77

M.C.

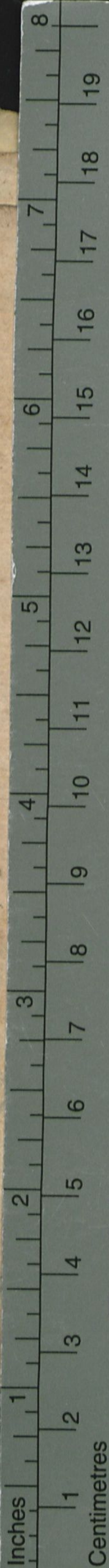
1100





IN NOMINE DOMINI
AMEN
Hic est liber
de ...
qui ...
...





Farbkarte #13

B.I.G.



VOCATIO
VERILIS

linguæ Græcæ.
LLÆ QVÆDAM
ræcæ, ad puerilem educa-
n in Gymnasio Argentora-
tensi selectæ.



Æ EXCVDEBÂT
braham Lamberg.

Anno M. DCII.

